

การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นข่าวใหญ่ในช่วงปีพ.ศ. 2504 - 2530

ตามที่ได้วิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเราในช่วงปีพ.ศ. 2533 - 2534 ในบทที่ 5 นั้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงโครงสร้างที่สื่อมวลชนนำมาใช้ในการรายงานข่าวทั้งใน ส่วนของรูปแบบ และเนื้อหาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร

การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นข่าวใหญ่ในช่วงปีพ.ศ. 2504 - 2530 ในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์โดยมองในเชิงประวัติศาสตร์ว่า สื่อมวลชน ใช้โครงสร้างใดในการรายงานข่าว และโครงสร้างนั้นแตกต่างไปจากโครงสร้างของการ รายงานข่าวในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2534 หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวทางการ วิเคราะห์ในลักษณะเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในบทที่ 5

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 6 ฉบับ ที่มี ประสบการณ์ใกล้ชิดกับการทำข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ปรากฏว่ามีกรณีข่าวข่มขืน กระทำชำเราที่เป็นข่าวใหญ่ในอดีต ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสามารถจำช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้น ได้ทั้งสิ้น 7 กรณี ดังนี้

1. กรณีครูวารินทร์ แก้วฉา (พ.ศ. 2520) ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า ที่ ได้สะพานบางจาก ถ. จรัลสนิทวงศ์
2. กรณีข่าวที่เกิดขึ้นในท้องที่สถานีตำรวจบางมด (ประมาณปี พ.ศ. 2524 - 2525) ซึ่งนายจ้าง 2 สามี - ภรรยา ไปรับเด็กจากต่างจังหวัดมาทำงาน แล้วนายจ้าง ผู้ชายจะข่มขืนกระทำชำเราเด็กโดยอ้างว่าเพื่อต้องการให้เด็กอยู่ทำงานเป็นลูกจ้างนาน ๆ
3. กรณีเป๊อกไก่ (นายเล็ก สุเคน) (ประมาณปี พ.ศ. 2524 - 2525) ซึ่ง นางสาวงามตา กลิ่นพุ่ม นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปดูหนังเรื่อง "ขมทรนัษ์สุด ขอบฟ้า" กับแฟนที่โรงหนังนิวยอร์ก แล้วถูกฆ่า และข่มขืนกระทำชำเรา
4. กรณีสัตว์แพทย์วัลยา เมฆสุด (พ.ศ. 2525) ซึ่งไปดูเรือนหอที่หมู่บ้านทิพวัล สำโรง แล้วถูกคนงานก่อสร้างข่มขืนกระทำชำเรา

5. กรณีข่าวที่เกิดในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน (ประมาณปี พ.ศ. 2527 - 2529) ซึ่งผู้หญิงวัยรุ่น 2 คน ไปเที่ยวงานที่คลองเตย แต่ถูกผู้ชายที่รับจ้างถ่ายรูป หลอกพาไปเที่ยว และให้กินยานอนหลับแล้วจึงพาไปข่มขืนกระทำชำเราในโรงแรม แถว ถนนเพชรบุรีตัดใหม่

6. กรณีข่าวที่เกิดขึ้นหน้ากรมประชาสัมพันธ์ ถนนวิภาวดีรังสิต (ประมาณปี พ.ศ. 2527 - 2529) ซึ่งมีผู้หญิงจากต่างจังหวัดเข้ามาหาญาติในกรุงเทพแต่ไม่พบ จึงนอนพักใน ศาลาที่พักผู้โดยสารหน้ากรมประชาสัมพันธ์ แล้วถูกกลุ่มวัยรุ่นข่มขืนกระทำชำเรา

7. กรณีนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (พ.ศ. 2530) ซึ่งถูกคนเลี้ยงวัว จุดเข้าไปในพงหญ้า และข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่า ใน ช.ศูนย์วิจัย ถ. เพชรบุรีตัดใหม่

ส่วนกรณีข่าวใหญ่ ที่ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถจำได้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อใด มีทั้งสิ้น 8 กรณีดังนี้

1. กรณีหญิง - ชาย ไปร่วมหลับนอนในโรงแรมลาดพร้าว โดยบริการชายได้ เข้าไปสวมรอยชิงทรัพย์ แล้วนำตัวผู้หญิงไปข่มขืนกระทำชำเรา

2. กรณีนางสาวเตือนใจ

3. กรณีไอ้โม่ง ซึ่งใช้ผ้าโพกศีรษะและใส่ขาสั้น เข้าไปลักทรัพย์ และข่มขืนกระทำชำเราคนที่อยู่ในบ้าน

4. กรณีนักศึกษาธรรมศาสตร์ ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าในบ้าน บริเวณท่าข้าม ย่านฝั่งธนบุรี โดยผู้ข่มขืนเป็นคนขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ซึ่งเห็นว่าหมู่บ้านเงียบ และปลอดภัยจึง เข้าไปข่มขืนกระทำชำเราที่ศึกษาที่อยู่ในบ้าน

5. กรณีนางพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช ซึ่งถูกคนขับเรือข้ามฟากข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าทั้งในแม่น้ำเจ้าพระยา

6. กรณีพนักงานห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ซึ่งถูกจูดไปข่มขืนกระทำชำเราขณะเดินเข้าสวน ที่ จ.นนทบุรี

7. กรณีข่าวที่บางพลัด

8. กรณีนางพยาบาลนวลฉวี

จากกรณีข่าวทั้ง 15 กรณี ดังข้างต้นนี้ มีกรณีข่าวที่ผู้วิจัยสามารถค้นหาตัวข่าวได้ และประเด็นหลักของการนำเสนอข่าวในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา หรือเป็นกรณีข่าวที่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงซ้ำ ๆ กัน ซึ่งแสดงว่าข่าวกรณีนั้น ๆ เป็นข่าวใหญ่ในอดีตจริง ทั้งสิ้น 5 กรณี ดังนี้

1. กรณีนางสาวเดือนใจ พวงนาค (พ.ศ.2504) มีระยะเวลาในการนำเสนอบทบาทตามหลักฐานที่ยังคงปรากฏเหลืออยู่ในปัจจุบันทั้งสิ้น 49 วัน ดังนี้

- 1.1 วันที่ 22 มกราคม-วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2504
- 1.2 วันที่ 19-20, 23-24 และ 26-28 กุมภาพันธ์ 2504
- 1.3 วันที่ 2-4, 6, 8, 11, 17 และ 23 มีนาคม 2504
- 1.4 วันที่ 13, 23 และ 25 เมษายน 2504
- 1.5 วันที่ 6, 10, 17-18 และ 24 พฤษภาคม 2504

2. กรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา (พ.ศ.2520) มีระยะเวลาในการนำเสนอบทบาททั้งสิ้น 17 วัน ดังนี้

- 2.1 วันที่ 8-10 และ 12-17 พฤษภาคม 2520
- 2.2 วันที่ 2, 4, 6, 11 และ 17 มิถุนายน 2520
- 2.3 วันที่ 2-3 และ 5 กรกฎาคม 2520

3. กรณีนายสมบัติ พัฒนกุล (พ.ศ.2520) มีระยะเวลาในการนำเสนอบทบาททั้งสิ้น 26 วัน ดังนี้

- 3.1 วันที่ 19-20 และ 27-28 ตุลาคม 2520
- 3.2 วันที่ 18-19 มกราคม 2521
- 3.3 วันที่ 28 มิถุนายน 2521
- 3.4 วันที่ 5-6, 8, 12 และ 20 กรกฎาคม 2521
- 3.5 วันที่ 2, 26 และ 29 สิงหาคม 2521
- 3.6 วันที่ 14, 16, 21 และ 28 กันยายน 2521
- 3.7 วันที่ 31 ตุลาคม 2521
- 3.8 วันที่ 2, 8, 23-24 และ 30 พฤศจิกายน 2521
- 3.9 วันที่ 28 ธันวาคม 2522

4. กรณีนางสาววัลยา เมฆสุต (พ.ศ. 2525) มีระยะเวลาในการนำเสนอบทบาททั้งสิ้น 14 วัน ดังนี้

- 4.1 วันที่ 14-17, 20, 27 และ 29 ตุลาคม 2525
- 4.2 วันที่ 4 และ 6 พฤศจิกายน 2525
- 4.3 วันที่ 10 และ 12 เมษายน 2526
- 4.4 วันที่ 21 และ 26-27 กรกฎาคม 2526

5. กรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล (พ.ศ. 2530) มีระยะเวลา
ในการนำเสนอข่าวทั้งสิ้น 8 วัน ดังนี้

5.1 วันที่ 14-18 ตุลาคม 2530

5.2 วันที่ 22 ตุลาคม 2530

5.3 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2531

5.4 วันที่ 3 เมษายน 2533

จากกรณีข่าวใหญ่ในอดีตทั้ง 5 กรณีดังกล่าวข้างต้นนี้ แก่น (Theme) ของการ
รายงานข่าว คือ เมื่อมีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องติดตาม
สืบสวนสอบสวน และจับกุมผู้ข่มขืนมาลงโทษให้ได้ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงนำเสนอเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้น และติดตามนำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเรื่องราวจบสิ้นลง
เมื่อผู้ข่มขืนถูกจับกุม และถูกลงโทษตามกฎหมาย

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเหตุการณ์ที่ประชาชนให้ความสนใจ และเป็นเรื่องที่มี
เงื่อนงำ (Suspense) เกี่ยวกับการฆาตกรรม และการสืบหาตัวผู้กระทำผิดมา
ลงโทษ ผู้อ่านหรือผู้รับสารต้องการรู้ว่าใครเป็นผู้กระทำความผิดเหมือนกับการอ่าน
นวนิยายอาชญากรรม ผู้อ่านจะให้ความสนใจกับเหตุการณ์ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจยัง
สืบหาตัวผู้ต้องหาอยู่ และจะลดความสนใจลงเมื่อผู้ต้องสงสัยถูกจับได้ แต่ถ้าผู้ต้องสงสัย
ถูกนำตัวขึ้นศาล เหตุการณ์ก็จะได้รับความสนใจอีกในชั้นศาล เพราะมีเงื่อนงำซึ่งทำให้
ผู้อ่านอยากรู้ว่าผู้ต้องสงสัยจะผิด และต้องโทษตามข้อกล่าวหาหรือไม่ (ประชัน วัลลิโก,
2519 : 29)

จากเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้น โดยมีสื่อมวลชนติดตามรายงานข่าว
ความคืบหน้าอย่างต่อเนื่องนั้น ทำให้ข่าวข่มขืนกระทำชำเรา มีลักษณะเป็นข่าวเรื่องประเภท
อาชญากรรมและนักสืบ คือเป็นการรายงานข่าวเกี่ยวกับเรื่องสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ ที่ออกปฏิบัติการคลี่คลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้กระจ่างชัด โดยมีสูตรว่าผู้ข่มขืนจะ
ต้องถูกค้นหา ถูกนำตัวมาสอบสวน และในที่สุดก็จะถูกจับและถูกลงโทษตามกฎหมายดัง
จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และในบางครั้งสื่อมวลชนเองก็ทำหน้าที่เหมือนเป็นนักสืบ (Detective)
โดยไปสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ เช่น ชาวบ้านในบริเวณที่เกิดเหตุ บิดา - มารดา ญาติพี่น้อง
หรือคนรักของผู้ถูกข่มขืน เพื่อหาข้อมูลมาประกอบการติดตามจับกุมผู้ข่มขืน ตลอดจนการ
สัมภาษณ์ภรรยาของผู้ข่มขืน หรือแม้แต่การสัมภาษณ์ผู้ข่มขืนเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว
ได้ และนำมาเสนอเป็นข่าวความคืบหน้า

6.1 รูปแบบการรายงานข่าว

จากลักษณะของการรายงานข่าวใหญ่ในอดีตที่เป็นแบบข่าวเรื่อง และเป็นเรื่องราวประเภทอาชญากรรมและนักสืบนั้น ผู้วิจัยจึงใช้แนวทางการวิเคราะห์รูปแบบการรายงานข่าว เช่นเดียวกับการวิเคราะห์กรณีข่าวในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2534 ดังนี้

6.1.1 โครงเรื่อง

6.1.2 ฉาก

6.1.3 ตัวละคร

6.1.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

6.1.5 การเดินเรื่อง

6.1.1 โครงเรื่อง

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวข่มขืนกระทำชำเรา ที่เป็นข่าวใหญ่ในอดีต เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์สำคัญเมื่อมีผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรา เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงสืบสวนสอบสวนถึงความเป็นมาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และค้นหาตัวผู้ข่มขืน โดยมีความขัดแย้ง (Conflict) และเงื่อนงำ (Suspense) ต่าง ๆ เกิดขึ้น จนกระทั่งสามารถติดตามจับกุมตัวผู้ข่มขืนได้ ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเรื่อง และเหตุการณ์ได้คลี่คลายและจบลงด้วยการนำตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการติดตามและนำเสนอข่าว แต่ในบางกรณีอาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้นอีกเมื่อผู้ข่มขืนไม่รับสารภาพว่าเป็นผู้ผิดตามที่ถูกกล่าวหา

ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่าโครงเรื่องของการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นกรณีข่าวใหญ่ในอดีตมีลักษณะเป็นโครงเรื่องแบบสองข้อ กล่าวคือเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์สำคัญอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วย้อนกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญนั้นว่ามีมูลเหตุเป็นมาอย่างไรจากจุด ก. มาถึงจุด ข. แล้วดำเนินเรื่องต่อไปยังจุด ค. โดยขมวดปมซึ่งเป็นความขัดแย้ง (Conflict) ไปตามระยะทางข. - ค. สร้างความฉงนสนเท่ห์จนถึงจุด ค. ซึ่งเป็นจุดสุดยอด (Climax) ของเรื่อง และจบเรื่องลงที่จุด ง. ดังจะเห็นได้จากแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 6.1 : แสดงลักษณะของโครงเรื่องแบบสองข้อ

ที่มา : สมบัติ จำปาเงิน และลำเนียง มณีกาญจน์, 2531 : 116

6.1.2 ฉาก

ฉากเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้การรายงานข่าวเข้มข้นขึ้นกระทำซ้ำเรามีเรื่องราวต่าง ๆ ในทุกเหตุการณ์ครบสมบูรณ์ ตามโครงเรื่องที่สื่อมวลชนต้องการนำเสนอ

จากการศึกษาภาพรวมของรูปแบบการนำเสนอข่าวเข้มข้นขึ้นกระทำซ้ำเราระหว่างปี พ.ศ. 2504 - 2530 ผู้วิจัยพบว่าฉากสำคัญที่เกิดขึ้นและปรากฏในการรายงานข่าวมีทั้งหมด 7 ฉากดังนี้

1. การพบศพผู้ถูกข่มขืน

จากการพบศพผู้ถูกข่มขืน เป็นฉากแรกที่ปรากฏในการรายงานข่าวซึ่งเป็นเหตุการณ์เริ่มต้นของเรื่องราวที่เกิดขึ้น เมื่อมีผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำซ้ำเราแล้ว ฉ่า โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้

1.1 สภาพศพ

1.2 สถานที่ที่พบศพ

1.3 ชาวบ้านมาดูศพ

1.4 ญาติของผู้ถูกข่มขืนเมื่อพบศพ หมายถึง บิดามารดา หรือญาติพี่น้องของผู้ถูกข่มขืนเมื่อมาเห็นศพ

สำหรับในกรณีที่ผู้ถูกข่มขืนไม่ถูกฆ่า ฉากแรกที่ปรากฏในการรายงานข่าวคือ ฉากการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังเช่นในกรณี นายสมบัติ พัฒนกุล

2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อมีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา (แล้วฆ่า) เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดตามสืบสวนสอบสวนถึงความเป็นมาของเหตุการณ์นั้น โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้

2.1 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ก่อน และหรือหลังเกิดการข่มขืนกระทำชำเรา

2.2 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุ หรือการค้นพบหลักฐาน

2.3 การข่มขืนกระทำชำเราของผู้ข่มขืน

2.4 ลักษณะผู้ข่มขืนจากปากคำของพยาน หมายถึง รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย หรือสภาพร่างกายของผู้ข่มขืน ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏทางกายภาพ จากการสอบปากคำพยานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. การจับกุมผู้ข่มขืน

หลังเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำการสืบสวนสอบสวน จนกระทั่งสามารถจับกุมผู้ข่มขืนได้ ซึ่งเป็นจุดสุดยอด (Climax) ของเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังต่อไปนี้

3.1 การเข้าจับกุมตัวผู้ข่มขืน

3.2 ลักษณะของผู้ข่มขืน หมายถึง รูปร่างหน้าตา หรือสภาพร่างกายของผู้ข่มขืน ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏทางกายภาพ ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบ

3.3 การสอบสวนผู้ข่มขืน

4. เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา

หลังจากที่ผู้ข่มขืนถูกจับกุมมาดำเนินคดี เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสอบปากคำผู้ข่มขืนเกี่ยวกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา โดยฉากข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้นนี้ เป็นฉากย้อนเหตุการณ์ จากคำสารภาพของผู้ข่มขืนเท่านั้น

5. การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

เมื่อผู้ข่มขืนถูกนำตัวมาทำแผนประกอบคำรับสารภาพ จะมีประชาชนซึ่งสนใจในคดีที่เกิดขึ้นมาดูการทำแผน และอาจเกิดการพยายามรุมประหัตประหารผู้ข่มขืนขึ้น

6. การตัดสินลงโทษผู้ข่มขืน

หลังจากผู้ข่มขืนรับสารภาพ และทำแผนประกอบคำสารภาพแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะคลี่คลายเหตุการณ์ ด้วยการนำสำนวนให้อัยการยื่นฟ้องผู้ข่มขืน ซึ่งเป็นจำเลยต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาลงโทษผู้ข่มขืนตามกฎหมาย หรือนำสำนวนให้ผู้ที่มิหน้าที่รับผิดชอบตัดสินลงโทษผู้ข่มขืน

ฉากการตัดสินลงโทษผู้ข่มขืนเป็นฉากคลี่คลายเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยเป็นเหตุการณ์ในชั้นศาล หรือการประหารชีวิตผู้ข่มขืน สำหรับเหตุการณ์ในชั้นศาล หมายถึงเหตุการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นที่ศาลในวันที่ย้ายการยื่นฟ้องคดีต่อศาล วันพิจารณาคดี หรือวันสืบพยาน ตลอดจนวันตัดสินพิพากษาลงโทษผู้ข่มขืน

7. งานศพ

เมื่อเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้น ฉากงานศพเป็นฉากที่ปรากฏอยู่ในการรายงานข่าวด้วย โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ดังนี้

7.1 งานศพผู้ถูกข่มขืน

7.2 งานศพผู้ข่มขืน หมายถึง พิธีศพของผู้ข่มขืนหลังจากที่ถูก

ประหารชีวิตแล้ว

ฉากสำคัญที่ปรากฏในข่าวทั้ง 7 ฉาก ดังข้างต้นนี้ เป็นแบบแผน (Pattern) ที่สื่อมวลชนนำมาใช้ในการรายงานข่าวตั้งแต่ปี.ศ. 2504 - 2530 และถ้าหากเปรียบเทียบกับโครงสร้างในภาพรวมของฉากต่าง ๆ จากกรณีข่าวที่นำเสนอในช่วงปี.ศ. 2533 - 2534 แล้ว จะเห็นได้ว่าโครงสร้างของฉากมีลักษณะเช่นเดียวกัน เพียงแต่ข่าวที่เป็นกรณีข่าวใหญ่จะมีฉากงานศพเพิ่มเข้ามา และในฉากต่าง ๆ นั้น จะมียอดประกอบย่อยของฉากมากกว่า ซึ่งจะทำให้เรื่องราวมีความซับซ้อนมากขึ้น

6.1.3 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สำคัญซึ่งปรากฏในข่าวข่มขืนกระทำชำเรา คือ ผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

6.1.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่าแบบวิธีการเขียน ซึ่งหมายถึง การใช้คำ และการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี และประโยค เป็นสิ่งที่เอื้อให้เกิดน้ำเสียง

สำหรับแบบวิธีการเขียนข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นข่าวใหญ่ในอดีต สื่อมวลชนใช้คำที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก (Emotional) เช่นกรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค สื่อมวลชนใช้คำแทนผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และการข่มขืนกระทำชำเรา ดังนี้

ผู้ข่มขืน - ฆาตกรใจสัตว์ ฆาตกรเหี้ยม มือสังหาร
 ผู้ถูกข่มขืน - ผีเผ่าทุ่ง นักเรียนสาวเหยื่อสังหารโหด
 การข่มขืนกระทำชำเรา - ข่มขืนแล้วแทงจนพรุน ลูไปพร้าววาทแล้ว
 ฆ่าทิ้ง

ส่วนการเรียบเรียงคำเป็นวลีหรือประโยคในส่วนของการพาดหัวข่าวนั้นมักไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทยดังเช่น การพาดหัวข่าวในกรณี นางสาวเตือนใจ พวงนาค

"ขืนใจ-ฆ่าเปลือยนักเรียนสาวคล้ายปมตามตะครุบได้อีกสอง"

(วันที่ 23 มกราคม 2504)

จากข้างต้นนี้ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงน้ำเสียงของสื่อมวลชนที่แสดงทัศนคติว่าการข่มขืนกระทำชำเรา เป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง ทารุณ และโหดร้าย ที่ผู้ข่มขืนกระทำกับผู้หญิงและผู้ข่มขืนต้องถูกนำตัวมาลงโทษให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแก่น (Theme) ของการรายงานข่าวคือการนำเสนอเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้น และติดตามนำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้ข่มขืนมาลงโทษตามกฎหมาย นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ยังเป็นการตัมลิ้นให้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นอีกด้วย

6.1.5 การเดินเรื่อง

การเดินเรื่อง หมายถึง การรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราต่อเนื่องกันเป็นลำดับตามโครงเรื่อง ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถคลี่คลายเหตุการณ์ลงได้

การเดินเรื่องในข่าวนั้นเป็นการเรียงลำดับเวลา (Chronological Order) ตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คือเมื่อมีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น สื่อมวลชนจะนำเสนอเป็นข่าว และติดตามเรื่องราว (Follow Story) การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการหาตัวผู้ข่มขืน (ยกเว้นในกรณีข่าวนางสาว วราภรณ์ แก้วฉา สื่อมวลชนรายงานการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังจากที่ผู้ข่มขืนถูกจับกุมแล้ว) จนกระทั่งสามารถจับกุมตัวได้ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเรื่อง และหลังจากนั้นจึงเป็นจุดคลี่คลายของเรื่อง เมื่อผู้ข่มขืนถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยมีการย้อนเหตุการณ์ตามทางการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน 2 ช่วง คือ

1. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และหรือหลังเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของพยาน เจ้าทุกข์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของผู้ข่มขืน หลังจากถูกจับกุมตัวได้ (ยกเว้นกรณีนายสมบัติ พัฒนกุล และกรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล)

สำหรับการเดินเรื่องในข่าว หลังจากที่มีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้นแล้ว เรื่องราวต่าง ๆ จะมีเงื่อนไขใน 2 ระดับ คือ

1. ระดับโครงเรื่อง

ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ กำลังติดตามสืบสวนสอบสวนว่าใครคือผู้ข่มขืนและหลบซ่อนตัวอยู่ที่ไหนนั้น สื่อมวลชนจะนำเสนอเรื่องราวตลอดอย่างต่อเนื่อง และเรื่องราวในการติดตามตัวผู้ข่มขืนจะเข้มข้นขึ้น จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมตัวมาได้ในฐานะผู้ต้องสงสัย ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ข่มขืน และเรื่องราวจะกลับมีเงื่อนไขอีกครั้งเมื่อผู้ต้องสงสัยถูกดำเนินคดีในชั้นศาลว่าจะมีความผิดจริงตามข้อกล่าวหา และต้องโทษตามที่อัยการยื่นฟ้องต่อศาลหรือไม่

2. ระดับการรายงานข่าว

การรายงานข่าวในแต่ละวันนั้น สื่อมวลชนใช้เทคนิคในการจบการรายงานโดยกระตุ้นให้ผู้รับสารอยากรู้ความคืบหน้าต่อไป

จากลักษณะของการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่าวิธีการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นไปในรูปแบบของนาฏกรรม เช่นเดียวกับกรณีข่าวในช่วงปีพ.ศ. 2533 - 2534 แต่กรณีข่าวที่เป็นข่าวใหญ่จะมีเรื่องราวและความเป็นไปที่ซับซ้อนมากกว่า โดยสามารถสรุปรูปแบบการรายงานข่าวเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 6.1 : รูปแบบการรายงานข่าวของกรณีข่าวใหญ่ในอดีต

รูปแบบการ รายงานข่าว	กรณีข่าวที่เป็นข่าวใหญ่
โครงเรื่อง	<p>แบบสองข้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหตุการณ์สำคัญอย่างใดอย่างหนึ่ง - มูลเหตุเป็นมาอย่างไร - จุดสุดยอด - จุดคลี่คลาย / จุดจบของเรื่อง
ฉาก	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพบคนผู้ถูกข่มขืน <ol style="list-style-type: none"> 1.1 สภาพศพ 1.2 สถานที่ที่พบศพ 1.3 ชาวบ้านมาดศพ 1.4 ญาติของผู้ถูกข่มขืนเมื่อพบศพ 2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ก่อน และหรือหลังเกิด การข่มขืนกระทำชำเรา 2.2 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุหรือการค้นพบหลักฐาน 2.3 การข่มขืนกระทำชำเราของผู้ข่มขืน 2.4 ลักษณะผู้ข่มขืนจากปากคำของพยาน 3. การจับกุมผู้ข่มขืน <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การเข้าจับกุมตัวผู้ข่มขืน 3.2 ลักษณะของผู้ข่มขืน 3.3 การสอบสวนผู้ข่มขืน 4. เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา 5. การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

ตารางที่ 6.1 (ต่อ)

รูปแบบการ รายงานข่าว	กรณีข่าวที่เป็นข่าวใหญ่
	<p>6. การตัดลั่นลงโทษผู้ข่มขืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหตุการณ์ในชั้นศาลหรือการประหารชีวิตผู้ข่มขืน <p>7. งานศพ</p> <ul style="list-style-type: none"> 7.1 งานศพผู้ถูกข่มขืน 7.2 งานศพผู้ข่มขืน
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ข่มขืน 2. ผู้ถูกข่มขืน 3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
แบบวิธี การเขียน และ น้ำเสียง	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาเร้าอารมณ์และความรู้สึก - ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ (พาดหัวข่าว) - ภาษาแสดงถึงความรุนแรง ทารุณ โหดร้ายและต้องนำตัวผู้ข่มขืนมาลงโทษให้ได้ - ภาษาแสดงสีสันของเรื่องราวที่เกิดขึ้น
การ เดินเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - เรียงลำดับตามเวลา โดยมีเหตุการณ์ย้อนหลังใน 2 ช่วง 1. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหรือหลังเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของพยาน เจ้าทุกข์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2. เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของผู้ข่มขืนหลังจากถูกจับกุมตัวได้ (ยกเว้นกรณีนายสมบัติ พัฒนกุล และกรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สติติวิทยากุล) - ความมีเงื่อนงำ 1. ระดับโครงเรื่อง 2. ระดับการรายงานข่าว

6.2 เนื้อเรื่องย่อ

6.2.1 กรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค

วันเสาร์ที่ 21 มกราคม 2504 เวลาประมาณ 6.30 น. ชาวบ้านพบคนนางสาวเตือนใจ พวงนาค ที่บริเวณทุ่งหญ้ากลางท้องนา ในซอยปทุมวิถี เขตพระโขนง หลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสุตรคนแล้ว พบว่านางสาวเตือนใจถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่าสาเหตุที่ทำให้นางสาวเตือนใจถูกฆ่า ในคืนวันศุกร์ที่ 20 มกราคม 2504 อาจเนื่องมาจาก ผู้ข่มขืนซึ่งอาจมีเพียง 2 คน และข่มขืนอยู่ก่อนแล้วได้ลุดนางสาวเตือนใจ เข้าไปกลางทุ่ง ขณะกำลังเดินเข้าบ้านหลังกลับจากไปเรียนกวดวิชา เมื่อเวลาประมาณ 19.20 น. เพื่อจะข่มขืนกระทำชำเรา แต่นางสาวเตือนใจต่อสู้จึงถูกฆ่าเพื่อปิดปาก

อย่างไรก็ตามจากการสืบสวนสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่าผู้ข่มขืนได้พานางสาวเตือนใจออกไปจากสถานที่ที่ชาวบ้านพบศพก่อน แล้วจึงค่อยพากลับมา โดยผู้ข่มขืนได้วางแผนไว้อย่างฉลาด รอบคอบ และต้องรู้จักกับนางสาวเตือนใจเป็นอย่างดี เนื่องจากนางสาวเตือนใจไม่ได้ต่อสู้ หรือร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นแต่อย่างใด

เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนผู้ต้องสงสัยหลายคน เช่น กรรมกรรับจ้างขุดดิน และคนงานโรงงานไม้อัดไทย ซึ่งอยู่ในซอยปทุมวิถี จนกระทั่งได้สอบสวนนายอุดม หรือตัวศุกรเขต ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านกับนางสาวเตือนใจ และเคยมีเรื่องทะเลาะโกรธเคืองกันมาก่อนจนนายอุดมถึงกับแค้น และกล่าวคำอาฆาตไว้ว่าจะฆ่านางสาวเตือนใจ

จากการค้นหาหลักฐานที่บ้านพักของนายอุดมในซอยปทุมวิถี เจ้าหน้าที่ตำรวจพบเสื้อผ้าแบบแจ็กเกตมีรอยโลหิต แต่เจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ ไม่ยืนยันว่าเป็นโลหิตของมนุษย์ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังพบกางเกงยีนส์ซึ่งหัวเข้าข้างซ้ายขาดผ้าขาวม้าเปื้อนโคลน และกรรไกรซึ่งอยู่ในรถยนต์ของนายศิริ ศุกรเขต บิดาของนายอุดม

เจ้าหน้าที่ตำรวจทดลองนำกรรไกร มาแทงกระดาษ และผ้า ปรากฏว่าเป็นรอยขาดชนิดเดียวกับที่ปรากฏบนเสื้อผ้าของนางสาวเตือนใจ

อย่างไรก็ตาม มีผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นผู้ข่มขืนทั้งหมด 11 คน คือ นายอุดม คุกรเขต ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม นายณรงค์ ล้ออาจค์ศรี นายทวีป กองศิริ นายสุชาติ สุวรรณปัทมะ นายชนะชัย บุญอ้อมโอบ นายประสงค์ สุขสำเร็จ นายพิศิษฐ์ คงคะสุด นายสมชาติ พานิชวัฒน์ นายออด นายปรีชา คำดี และนายกำจร กิติโกเศศ

ต่อมา นายประสงค์ สุขสำเร็จ และนายชนะชัย เอี่ยมลากโอบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจค้นไว้เป็นพยานให้การว่า นายอุดม คุกรเขต เป็นผู้วางแผนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นคนฆ่านางสาวเตือนใจร่วมกับนายสมชาติ พานิชวัฒน์ โดยในวันที่เกิดเหตุ นายอุดมได้ไปต้อนนางสาวเตือนใจที่โรงเรียนสตรีปทุมวันก่อน แล้วจึงกลับมาที่ซอยปณณวิถี และผู้ร่วมกระทำความผิดทุกคน ซึ่งมีอาวุธติดตัวได้ทยอยกันมาดักอยู่ปากทางเข้าสู่เนินดิน เมื่อนางสาวเตือนใจเดินผ่านมา นายอุดม คุกรเขต และนายทวีป กองศิริ ได้วิ่งเข้า ล้อคอคนางสาวเตือนใจ จากนั้นพรรคพวกอีกหลายคน ได้เข้าช่วยกันอุ้มนางสาวเตือนใจ ขึ้นบนเนินดินและข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งผู้ที่ข่มขืนนางสาวเตือนใจทั้งหมดมี 5 คน แล้ว นายอุดม และนายสมชาติ พานิชวัฒน์ จึงแทงนางสาวเตือนใจ นายสมชาติใช้มีดเป็น อาวุธ ส่วนนายอุดมใช้กรรไกร ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจค้นพบในรถยนต์ของ นายศิริ คุกรเขต

นายสมชาติ พานิชวัฒน์ รับสารภาพว่าตนเป็นคนฆ่านางสาวเตือนใจ ร่วมกับ นายอุดมและให้การว่าในคืนที่เกิดเหตุ ผู้ร่วมในเหตุการณ์ทั้งหมดได้นั่งรถแท็กซี่อลิตินแวน เข้าไปในซอยปณณวิถี และไปหลบซ่อนตัวอยู่กลางทุ่งนาตรงข้ามเนินดิน นายอุดม และ นายทวีปเป็นผู้ล้อคอคนางสาวเตือนใจ ในขณะที่เดินผ่านมา และพรรคพวกที่ซ่อนอยู่ทั้งหมด จึงออกมาช่วยกันอุ้มนางสาวเตือนใจขึ้นไปบนเนินดินแล้วชกต่อยจนสลบ นายอุดมเป็นคน ข่มขืนกระทำชำเรานางสาวเตือนใจเป็นคนแรก แล้วตนจึงเข้าร่วมกับเพื่อนอีก 5 คน เรียงคิวผลัดกันข่มขืนกระทำชำเรานางสาวเตือนใจ เมื่อตนกำลังจะข่มขืนกระทำชำเรา นางสาวเตือนใจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง นางสาวเตือนใจฟื้นขึ้นมาแล้วผลัดตนตกไปจากเนินดิน ตนจึงใช้มีดพกปลายแหลมแทงนางสาวเตือนใจด้วยความโกรธ โดยที่นายอุดมได้แทง นางสาวเตือนใจอยู่ก่อนแล้ว จนกระทั่งนางสาวเตือนใจฟบลงจึงช่วยกันหามข้ามคันทาน้ำไป ทิ้งไว้ริมทุ่งนาตรงบริเวณที่ชาวบ้านพบศพ และในขณะที่หามนางสาวเตือนใจข้ามคันทาน้ำ ได้ พลัดตกลงไปในน้ำ

หลังจากที่ใช้เวลาในการดำเนินคดีข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่านางสาวเตือนใจ พวงนาค เป็นเวลากว่า 3 เดือน เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ปิดสำนวนรวมกว่า 400 หน้า ซึ่งมีพยานบุคคลและผู้ต้องหาทั้งหมดที่ถูกสอบปากคำรวมถึง 70 กว่าคน

วันพุธที่ 17 พฤษภาคม 2504 พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องจำเลย คือ นายอุดม ศุกรเชต นายณรงค์ ล้ำอาจค์ศรี นายสมชาติ พานิชวัฒนะ นายทวีป กองศิริ และนายสุชาติ สวรรณปัทมะ ต่อศาล ในข้อหาร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราฆ่าคนตาย และลักทรัพย์ ซึ่งมีโทษถึงขั้นประหารชีวิต อย่างไรก็ตามจำเลยทั้งหมดได้ยื่นคำให้การต่อศาล เพื่อปฏิเสธการยื่นฟ้องของโจทก์ว่าไม่เป็นความจริงในทุกข้อหา

นายอุดม ศุกรเชต ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องกับศาลว่า ในวันที่เกิดเหตุตนอยู่ที่ ฟลอร์ลีลาศ สวนลุมพินี ส่วนนายชนะชัย เอี่ยมลาภโอบ และนายประสงค์ สุขสำเร็จ ซึ่งเป็นพยานโจทก์ก็มีเหตุโกรธเคืองกับโจทก์ จึงใส่ร้ายตน และขอให้ศาลยกฟ้องปล่อยตนให้พ้นความผิด ส่วนนายทวีป กองศิริ นั้น มีพยานหลายคนซึ่งอยู่ร่วมกับนายทวีปที่เวทสวนลุมพินีในคืนวันที่เกิดเหตุ ยืนยันว่านายทวีปเป็นผู้บริสุทธิ์ พยานของนายทวีปคนหนึ่งยังยืนยันว่าได้พบกับนายอุดม ซึ่งเข้ามาทักทายนายทวีป และจะเป็นพยานให้นายทวีปจนคดีถึงที่สุด

จากเหตุการณ์ที่นางสาวเตือนใจ พวงนาค ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่านั้น สภาวัฒนธรรมหญิง จังหวัดลพบุรี ได้ตั้งทุน "เตือนใจสตรี" ขึ้น โดยให้สภาสตรีแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทุนที่จัดตั้งขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ทุนแก่นักเรียนสตรี และมีภุมิลาเนาอยู่ต่างจังหวัด ที่สอบเข้าเรียนในคณะเภสัชกรรมศาสตร์ได้ เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี รักษาเกียรติของสตรีซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีได้ เป็นผู้ยากจนแต่มีความมานะอุตสาหะในการศึกษามาตลอด และมีความสามารถในการศึกษาอย่างชัดเจน

6.2.2 กรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา

วันเสาร์ที่ 7 พฤษภาคม 2520 เวลา 16.00 น.เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล บางพลัด ได้รับแจ้งว่า มีคนนอนอยู่ใต้สะพานบางจาก ถ.จรัลสนิทวงศ์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจจึงพบศพนางสาววราภรณ์ แก้วฉา ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า โดยนางสาววราภรณ์ไม่ได้กลับบ้านหลังจากออกไปหาแฟนคือ นายยรรยง แสนสิงห์ ที่บ้านในซอยซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านพักของนางสาววราภรณ์ ตั้งแต่คืนวันพุธที่ 4 พฤษภาคม เวลาประมาณ 21.30 น.

เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า ผู้ข่มขืน มีอย่างน้อย 2 คน หรือถ้ามีคนเดียวจะต้องเป็นคนแข็งแรงและกามวิตถาร โดยผู้ข่มขืนอาจเป็นคนที่อาศัยอยู่ในละแวกที่เกิดเหตุ และรู้จักทางในบริเวณนั้นเป็นอย่างดี และอาจเป็นผู้ที่นางสาววราภรณ์รู้จักดี และติดตาม

นางสาววราภรณ์มานานแล้ว โดยในวันที่เกิดเหตุ ผู้ข่มขืนไปตักรอนางสาววราภรณ์ แล้วชวนพูดคุยในขณะที่นางสาววราภรณ์เดินกลับบ้าน หลังกลับจากไปหานายยรรยง และอาจจะนัดนางสาววราภรณ์ไปข่มขืนกระทำชำเราในสถานที่ที่พบศพ แต่นางสาววราภรณ์ ขัดขืนจึงถูกฆ่าเพื่อปิดปาก

จากการสืบสวนสอบสวน นางสาววราภรณ์ไม่ได้ถูกฆ่าเพื่อชิงทรัพย์ เนื่องจาก ในคืนวันที่เกิดเหตุ นางสาววราภรณ์ไม่มีของมีค่าติดตัว มีเพียงเงิน 10 บาท และ สายสร้อยสแตนเลสเท่านั้น นอกจากนี้ ก่อนหน้าที่นางสาววราภรณ์จะถูกข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่า มีผู้หญิง 2 คน ถูกลุดไปข่มขืนกระทำชำเรา ที่บริเวณใต้สะพานบางจากเช่นกัน โดยผู้ข่มขืนซึ่งมีคนเดียวใช้ผ้าคลุมศีรษะ และตัวรัดคอ กระชากแล้วลากลงใต้สะพาน และชกต่อยบริเวณหน้าท้องและใบหน้า เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่าผู้ข่มขืนเป็นคนเดียวกัน และชอบใช้บริเวณใต้สะพานบางจากเป็นทำเลข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิง นอกจากนี้ยัง เชื่อว่า ผู้ข่มขืนเป็นคนที่มึนสนิมติ แต่วิปริตทางเพศ เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศจะลุดผู้หญิง หน้าตาดี ๆ ไปข่มขืนกระทำชำเรา

จากที่นางสาววราภรณ์ แก้วฉา ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐเสนอให้รางวัลเป็นเงิน 100,000 บาท กับพลเมืองดีที่จะชี้เบาะแส ร่องรอย และหลักฐานเกี่ยวกับผู้ข่มขืนเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุม และส่งตัวผู้ข่มขืน ไปลงโทษ และเพื่อสนับสนุนประชาชนให้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะเรื่องข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าผู้หญิง ซึ่งเป็น เรื่องสะเทือนขวัญ และคุกคามสวัสดิภาพของประชาชน

ในการติดตามผู้ข่มขืน เจ้าหน้าที่ตำรวจสงสัยว่าคนงานร้านแกะสลักหิน ริม ถ.จรัลสนิทวงศ์ ซึ่งหายไปเป็นผู้ข่มขืน เพราะมีรูปร่าง และลักษณะเหมือนผู้ข่มขืนตาม ภาพสเก็ตซ์ที่แท้จริงตามที่พยานได้ให้ปากคำไว้ เนื่องจากภาพสเก็ตซ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ล้อมวลชนเผยแพร่ออกไปนั้นเป็นภาพลวง เพื่อต้องการให้ผู้ข่มขืนตัวจริงตายใจ อย่่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สืบสวนและสอบสวนผู้ต้องสงสัยหลายคน และยังตรวจสอบ สถานที่เกิดเหตุใต้สะพานบางจากอีกหลายครั้งจนพบรอยเท้าเปื้อนโคลนซึ่งย่ำจากที่เกิดเหตุ ไปตามทางริมคลองบางจากจนถึงด้านหลังของโรงไม้จื่อเส็ง ซึ่งเป็นรั้วสังกะสีมีรูโหว่ สามารถที่จะลอดเข้าไปได้ ต่อมานายอุดม พุ่มจันทร์ ซึ่งเป็นยามของโรงไม้ นำสังกะสี ปิดรูโหว่นั้นไว้ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสงสัย และนำนายอุดมมาสอบสวน

เจ้าหน้าที่ตำรวจเคยนำตัวนายอุดม พุ่มจันทร์ มาสอบสวนครั้งหนึ่งแล้ว ซึ่งนายอุดมให้การว่าผู้ข่มขืนไม่ใช่เป็นคนในโรงไม้ และให้การว่าเคยเห็นผู้ข่มขืนอยู่บริเวณสะพานบางจากก่อน และหลังจากที่นางสาววราภรณ์ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วมา และยังเคยพูดคุยกับผู้ข่มขืนอีกด้วย นอกจากนี้นายอดมยังหลอกเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ผู้ข่มขืนเปลี่ยนทรงผมแล้ว ซึ่งผู้ที่เคยถูกข่มขืนกระทำชำเรา 2 คน ก็ยืนยันคำให้การของนายอดมเกี่ยวกับรูปร่าง และลักษณะส่วนใหญ่ของผู้ข่มขืนก่อนที่จะเปลี่ยนทรงผม จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อคำให้การของนายอดม และสเก็ทซ์ภาพผู้ข่มขืนตามคำบอกเล่าของนายอดม

เมื่อหนังสือพิมพ์ไทยรัฐประกาศให้รางวัลกับผู้แจ้งเบาะแสของผู้ข่มขืน นายอดมจึงแต่งเรื่อง และบอกเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เห็นผู้ข่มขืนมาวนเวียนอยู่ที่สะพานบางจากแล้ว ขึ้นรถแท็กซี่ไปทางสะพานพระรามหก และบรรยายลักษณะรูปร่างของผู้ข่มขืนโดยละเอียด หลังจากนั้นยังโทรศัพท์ไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยอ้างตัวว่าเป็นคนขับรถแท็กซี่คันที่รับผู้ข่มขืนไป และเล่ารายละเอียดต่าง ๆ ตรงตามที่เคยบอกเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ก่อนแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า ผิดวิสัย ที่คนขับรถแท็กซี่ สามารถจดจำลักษณะรูปร่างของผู้ข่มขืนได้ แม้กระทั่งตำหนิแผลที่หลังมือ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจก็แจ้งกับหนังสือพิมพ์ เพื่อลงข่าวให้คนขับแท็กซี่มาติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย แต่นายอดมก็ไม่กล้าไปพบและโทรศัพท์ไปที่ไทยรัฐ ซึ่งทางไทยรัฐได้ตัดเทปบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และนำส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงรู้ว่าเป็นเสียงนายอดม และสงสัยว่านายอดมจะต้องรู้เห็นหรือร่วมมือในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย จึงนำนายอดมมาสอบปากคำอีกครั้ง

นายอดม พุ่มจันทร์ ให้การรับสารภาพว่า ในคืนวันที่นางสาววราภรณ์ แก้วฉา ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วมา นายอัศวิน พุนเต่า ซึ่งตัวเป็นโคลนเลนได้มุดรั้วลิ่งกะสีเข้าไปในโรงไม้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงติดตาม และจับกุมตัวนายอัศวินซึ่งหลบหนีไปแล้วได้ที่บ้านหนองแวง ต.เขาน้อย อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2520

นายอัศวิน พุนเต่า รับสารภาพว่า เคยข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิง 2 คนก่อนนางสาววราภรณ์ แก้วฉา ที่ได้สะพานบางจาก โดยใช้วิธีการเดียวกัน คือ ใช้ฝารัดคอแล้วเหวี่ยงไปที่สะพาน และยังให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ก่อนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาจะทบทวนประวัติจนได้รับบาดเจ็บก่อน

เจ้าหน้าที่ตำรวจปิดสำนวนคดี โดยใช้เวลาในการสอบสวนทำสำนวน และหาพยานหลักฐาน เป็นเวลา 3 วัน และเสนอให้ลงโทษนายอัศวินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 21

นายอัศวิน พุนเต่า ถูกประหารชีวิต ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีด้วยการยิงเป้า ในวันศุกร์ที่ 1 กรกฎาคม 2520 ที่เรือนจำกลางบางขวาง จ.นนทบุรี

สำหรับเงินรางวัลที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐตั้งขึ้นมานั้น ปรากฏว่าไม่มีใครสามารถให้เบาะแส ร่องรอย และหลักฐานที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ จับกุมผู้ข่มขืนได้เลย แต่ทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนและจับกุมผู้ข่มขืน ปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากซึ่งเป็นที่ชื่นชมและสร้างความอ่อนใจให้กับประชาชน เป็นที่ภูมิใจของผู้บังคับบัญชา และสร้างชื่อเสียงให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงมอบเงิน 100,000 บาท เพื่อเป็นบำเหน็จแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่สืบสวนและจับกุมผู้ข่มขืนได้

6.2.3 กรณีนายสมบัติ พัฒนกุล

เวลาเช้าของวันอังคารที่ 18 ตุลาคม 2520 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกร ได้รับแจ้งจากประชาชนเกี่ยวกับคนร้ายที่เข้ามาชิงทรัพย์ในบ้าน ซึ่งคนร้ายรายนี้ มีลักษณะคล้ายคลึงกับคนร้าย ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเคยได้รับแจ้งจากประชาชนมาแล้วหลายราย ในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลลพินี ย่านนาวา บางยี่ขัน และบางพลัด คือ โปกศิระชะ ใช้ผ้าคลุมหน้าให้เหลือเฉพาะนัยน์ตาและไม่สวมเสื้อ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สืบเก็ตรูปภาพของคนร้ายจากปากคำของเจ้าทุกข์ไว้

สำหรับพฤติกรรมของคนร้ายนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับข้อมูลจากการสอบปากคำเจ้าทุกข์หลายรายว่ามีพฤติกรรมในรูปแบบที่คล้ายคลึงกันคือ คนร้ายจะเริ่มทำงานเวลา 01.30 น. การมดมีมดเท่าเจ้าทุกข์จะมดโยงติดกัน และเมื่อรื้อค้นทรัพย์สินต่าง ๆ แล้วคนร้ายจะกินข้าวหรือน้ำทุกครั้งโดยต้องล้างมือก่อนเพื่อไม่ให้ลายนิ้วมือติดภาชนะ และจะเช็ดภาชนะเพื่อทำลายนิ้วมือหลังจากกินเสร็จแล้ว แล้วจึงข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงที่อยู่ในบ้าน ก่อนที่จะนำทรัพย์สินต่าง ๆ ออกจากบ้านไปเวลา 4.30 น.

อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่าคนร้ายมี 2 คน คือ คนอ้วน และคนผอม ซึ่งมีพฤติกรรมในการข่มขืนกระทำชำเราเหมือนกัน และยังสามารถข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงติดต่อกันได้ 2 - 3 ราย นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจยังเชื่อว่ามีคนร้ายอีกหลายคน

ซึ่งมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ข่มขืนตัวจริงด้วย

ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการสืบสวนหาตัวผู้ข่มขืนอยู่ ก็ยังคงได้รับแจ้งจากเจ้าทุกข์ว่ามีคนร้าย ซึ่งคล้ายกับผู้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังติดตามอยู่ เข้ามาลักทรัพย์ และข่มขืนกระทำชำเราคนในบ้าน

เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามผู้ต้องสงสัยหลายคนจนกระทั่งวันอังคารที่ 4 กรกฎาคม 2521 ได้จับกุมนายสมบัติ พัฒนกุล ซึ่งทำทางมิพริธและเดินอยู่บริเวณ ถ.สีพระยา เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า นายสมบัติเป็นผู้ข่มขืนเนื่องจาก นายสมบัติ มีรูปร่าง และลักษณะตรงตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังติดตามตัวอยู่ แต่นายสมบัติให้การปฏิเสธว่าตนไม่ใช่ผู้ข่มขืน อย่างไรก็ตาม เจ้าทุกข์ต่างยืนยันว่านายสมบัติ เป็นผู้ข่มขืนแน่นอน

ต่อมานายสมบัติ พัฒนกุล รับสารภาพ และให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ทุกครั้งหลังจากประกอบมิจฉาซัพแล้ว จะเที่ยวเตร่ตามบาร์ และไนท์คลับแถว ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ และจะนำทรัพย์สินไปขาย และจำหน่ายแถวบางลำพู แล้วจึงกลับไปอยู่บ้านพักที่จ.ระยอง ซึ่งได้รับการตกแต่งจนเป็นบ้านที่ใหญ่ที่สุดในละแวกใกล้เคียง เมื่อใช้เงินหมดแล้วจึงกลับมากรุงเทพและชิงทรัพย์ใหม่ สำหรับการข่มขืนกระทำชำเรา นั้นจะกระทำกับเฉพาะเจ้าทุกข์ที่ร้องไว้อย่างเดียว

นายสมบัติ พัฒนกุล ถูกดำเนินคดีทั้งสิ้น 25 คดี และจากการตัดสินของศาลในคดีที่ 24 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2522 นายสมบัติจะต้องจำคุกรวมทั้งสิ้น 386 ปี ในข้อหาต่าง ๆ เช่น ชิงทรัพย์ และพยายามฆ่าโดยใช้อาวุธปืนและพกพาชิงทรัพย์โดยมีและพกพาอาวุธปืน กระทำอาจารย์ พยายามข่มขืนกระทำชำเรา และข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้อาวุธปืนและพกพา

6.2.4 กรณีนางสาววิลยา เมฆสุด

เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ ได้รับแจ้งจากโรงพยาบาลสมุทรปราการในวันอังคารที่ 12 ตุลาคม 2525 เวลาประมาณ 23.00 น. ว่า มีผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรา และทำร้ายร่างกาย และมาเสียชีวิตที่โรงพยาบาล

ชาวบ้านในหมู่บ้านทิววัล 1 ถ.เทพารักษ์ จ.สมุทรปราการ ให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เวลาประมาณ 21.00 น.เศษ ในขณะที่ฝนตกหนัก มีผู้หญิงมาขอให้ช่วยเหลือ หลังจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา จึงเรียกเพื่อนบ้านให้มาช่วยและให้เจ้าหน้าที่รักษาการณ์ของหมู่บ้านนำตัวไปส่งโรงพยาบาล

หลังจากลอบปากคำญาติของผู้เสียชีวิต เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงรู้ว่าผู้เสียชีวิต คือนางสาววัลยา เมฆสุด และสันนิษฐานว่า นางสาววัลยา คงมาที่บ้านซึ่งซื้อไว้เป็นเรือนหอ และเข้าไปหลบฝนในบริเวณที่ก่อสร้าง แล้วจึงถูกข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิต โดยกลุ่มผู้ข่มขืนอาจเป็นคนงานก่อสร้าง โดยเฉพาะกลุ่มที่พักอยู่บริเวณหน้าบ้านที่นางสาววัลยาถูกข่มขืนกระทำชำเรา

เจ้าหน้าที่ตำรวจ ลอบสวนคนงานก่อสร้างในหมู่บ้านเป็นจำนวนมากแต่เจ้าหน้าที่รักษาการณ์แจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายละมัย โพธิ์สุวรรณ คนงานก่อสร้าง ที่พักอยู่บริเวณหน้าบ้านสถานที่เกิดเหตุอาจเป็นผู้ข่มขืน เนื่องจากนายละมัยได้มาสอบถามเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา เมื่อเช้าวันพุธที่ 13 ตุลาคม ขณะที่ยังไม่มีใครรู้เรื่องนอกจากผู้ที่ให้ความช่วยเหลือนางสาววัลยา และเจ้าหน้าที่รักษาการณ์เพียงไม่กี่คนเท่านั้น

หลังจากการสอบถามผู้รับเหมาก่อสร้างในหมู่บ้าน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ว่านายละมัย โพธิ์สุวรรณ ได้มาเบิกค่าแรงและออกจากหมู่บ้านไปแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงติดตามนายละมัยและจับกุมตัวได้ที่หน้าร้านสหกรณ์สำโรง แล้วจึงนำตัวมาสอบสวนและตรวจร่างกายซึ่งพบรอยขีดข่วนที่บริเวณแก้ม

นายละมัย โพธิ์สุวรรณ ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนเนื่องจากยอมจำนนต่อหลักฐาน โดยลื้อคือนางสาววัลยา แล้วลากเข้าไปข่มขืนกระทำชำเราในบ้านที่กำลังก่อสร้าง ในขณะที่ฝนตกหนักและไฟดับซึ่งเป็นโอกาสอันดี และเมื่อสำเร็จความใคร่แล้วจึงไปอาบน้ำที่บ้านพัก และยังเห็นนางสาววัลยา เดินไปขอความช่วยเหลือชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อรู้ว่านางสาววัลยาตายตามข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงคิดหลบหนีไปอยู่กับญาติที่ จ.สุพรรณบุรี

เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาในการติดตามผู้ข่มขืน และสรุปสำนวนการสอบสวนรวม 11 วัน และนำสำนวนให้อัยการ ซึ่งเป็นโจทก์ยื่นฟ้องศาลให้ตัดสินประหารชีวิตนายละมัย โพธิ์สุวรรณ โดยนายละมัยก็ให้การรับสารภาพในชั้นศาลว่าตนเป็นผู้ข่มขืน

วันศุกร์ที่ 5 พฤศจิกายน 2525 ศาลชั้นต้นตัดสินประหารชีวิตนายละมัย ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน โดยใช้กำลังประทุษร้าย และเป็นเหตุให้ผู้ถูกข่มขืนถึงแก่ความตาย แต่นายละมัยยื่นอุทธรณ์ขอให้ศาลลดโทษ เนื่องจากรับสารภาพทั้งในชั้นสอบสวน และชั้นศาล วันจันทร์ที่ 11 เมษายน 2526 ศาลอุทธรณ์ยังคงตัดสินประหารชีวิต นายละมัยจึงยื่นฎีกา ในวันอังคารที่ 26 กรกฎาคม 2526 ศาลฎีกาก็ยังตัดสินประหารชีวิตนายละมัย อย่างไรก็ตาม นายละมัยยังสามารถยื่นถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษได้ภายใน 60 วัน

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นายพินิจ อินทรศิริสวัสดิ์ แฟนของนางสาววัลยา เมฆสุต จึงตั้งทุนการศึกษา "วัลยา เมฆสุต" ให้นักศึกษารุ่นน้องคณะสัตวแพทยศาสตร์ เพื่อเป็นที่ระลึกแก่คนรัก

6.2.4 กรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล

วันอังคารที่ 13 ตุลาคม 2530 เวลา 01.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลมักกะสันได้รับแจ้งว่านางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล ไม่กลับบ้าน หลังจากออกไปเรียนหนังสือตั้งแต่เวลา 6.30 น. ของวันจันทร์ที่ 12 ตุลาคม

รุ่งเช้าเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไปที่บ้านพักของนายธีรศักดิ์ สถิตวิทยากุล ซึ่งเป็นอาของนางสาวพันธุ์ทิพย์ ในซอยศูนย์วิจัย 14 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ และให้สุนัขตำรวจช่วยติดตามค้นหานางสาวพันธุ์ทิพย์ จนกระทั่งพบศพอยู่ที่ตงตันกกในคูน้ำข้างถนนซอยซึ่งห่างจากบ้านพัก 500 เมตร

หลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบสภาพศพแล้ว พบว่านางสาวพันธุ์ทิพย์ ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า และทรัพย์สินบางอย่างหายไป จากการชันสูตรศพของนางสาวพันธุ์ทิพย์ แพทย์พบว่านางสาวพันธุ์ทิพย์ เสียชีวิตในน้ำเพราะขาดอากาศหายใจ โดยเข้าใจว่าถูกข่มขืนกระทำชำเราก่อนแล้วจึงถูกบีบคอและจับก้น

เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่า นางสาวพันธุ์ทิพย์ถูกข่มขืนกระทำชำเราในตอนเช้าขณะเดินออกจากบ้านเพื่อไปเรียนหนังสือ และสันนิษฐานว่ามีผู้ข่มขืนมากกว่า 2 คน ซึ่งอาจเป็นกลุ่มคนในซอยศูนย์วิจัย ที่รู้ความเคลื่อนไหวของนางสาวพันธุ์ทิพย์ดี หรืออาจเป็นคนต่างถิ่นที่ข่มขืนกระทำชำเราเพื่อต้องการลักทรัพย์ โดยลือค่อนนางสาวพันธุ์ทิพย์เข้าไปในตงตันกกแต่นางสาวพันธุ์ทิพย์ต่อสู้จึงถูกฆ่าตาย

เจ้าหน้าที่ตำรวจออกติดตามผู้ต้องสงสัยซึ่งเป็นคนงานในโรงงาน ที่อยู่ในซอย
ศูนย์วิจัย แต่ไม่พบว่าเป็นผู้ข่มขืน อย่างไรก็ตามจากการให้ปากคำของพยานหลายคน
ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เคาะผู้ข่มขืนและสเก็ทซ์ภาพไว้

จากคราบน้ำมัน ซึ่งเป็นหลักฐานที่พบอยู่บนเสื้อผ้าของนางสาวพันธุ์ทิพย์ ทำให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งข้อสงสัยว่า นางสาวพันธุ์ทิพย์น่าจะถูข่มขืนกระทำชำเรา ที่อุโมงค์มรดก
ในบริเวณใกล้กับสถานที่พบศพ แต่จากการสืบสวนสอบสวนคนที่อยู่ในอุโมงค์มรดก รวมทั้ง
คนขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ก็ยังไม่พบผู้ต้องสงสัยแต่อย่างใด

เจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามค้นหาตัวผู้ข่มขืน จนกระทั่งในวันพฤหัสบดีที่ 15
ตุลาคม 2530 พยานแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายชวลี กาชัน เป็นผู้ต้องสงสัยตามภาพ
สเก็ทซ์ที่ลงในหนังสือพิมพ์ นายชวลีจึงถูกจับกุมตัวมาสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจพบร่องรอย
บาดแผลตามร่างกายของนายชวลี ที่เกิดขึ้นประมาณ 3 - 4 วันมาแล้วซึ่งเป็นระยะเวลา
ใกล้เคียงกับวันที่นางสาวพันธุ์ทิพย์ถูข่มขืนกระทำชำเราแล้วมา นอกจากนี้ยังมีพยาน
2 คน ยืนยันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายชวลีเป็นผู้ข่มขืน แต่นายชวลี ปฏิเสธว่าตน
ไม่ใช่ผู้ข่มขืน ส่วนบาดแผลตามร่างกายนั้น เกิดจากการชกต่อยกับคนแถวบ้าน

เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งข้อหานายชวลี - กาชัน 3 ข้อหา คือ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา
ชิงทรัพย์และข่มขืนกระทำชำเรา ในวันพุธที่ 21 ตุลาคม 2530 อัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง
นายชวลี เป็นจำเลยต่อศาลแต่นายชวลียังคงให้การปฏิเสธว่าไม่ใช่ผู้ข่มขืน อย่างไรก็ตาม
ในวันศุกร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2531 ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ประหารชีวิตนายชวลี แต่นายชวลี
ยื่นอุทธรณ์ ซึ่งในวันจันทร์ที่ 2 เมษายน 2533 ศาลอุทธรณ์ยังคงยืนตามคำพิพากษาของ
ศาลชั้นต้นให้ตัดสินประหารชีวิตนายชวลี

จากกรณีข่าวใหญ่ทั้ง 5 กรณีดังข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่ามีข่าวถึง 4 กรณีที่
ผู้ถูกข่มขืนเสียชีวิต หรือถูกฆาตกรรมด้วย ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ได้รับความสำคัญและกลายเป็นข่าวใหญ่ ส่วนในกรณีนายสมบัติ นัฒนกุล นั้นถึงแม้ว่าจะไม่มี
การฆาตกรรมเกิดขึ้น แต่พฤติกรรมและการติดตามจับกุมตัวนายสมบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
เป็นเหตุการณ์ที่ได้รับความสนใจ จึงทำให้กลายเป็นข่าวใหญ่ อย่างไรก็ตามข่าวในกรณีที่มี
การฆาตกรรมเกิดขึ้นด้วยนั้น จะมีการนำเสนอรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ อย่างละเอียด
และต่อเนื่อง จนดูเหมือนว่าเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา โดยเนื้อแท้แล้วจะไม่มี
ความสำคัญ แต่การฆาตกรรมจะเป็นจุดที่ทำให้เหตุการณ์นั้นถูกยกขึ้นมานำเสนอ และได้รับความ
สำคัญ

นอกจากนี้ การตั้งเงินรางวัลในการติดตามจับกุมผู้ข่มขืน ยังแสดงให้เห็นถึงความน่าท้อทายของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และนั่นย่อมหมายความว่า ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากการที่ผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำชำเราเพียงอย่างเดียว แต่เนื่องมาจากมีการฆาตกรรมเกิดขึ้นด้วย

6.3 เนื้อหาข่าว

ในส่วนของเนื้อหาของข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาตามรูปแบบการรายงานข่าวทั้ง 5 ส่วนดังนี้

6.3.1 โครงเรื่อง

6.3.2 ฉาก

6.3.3 ตัวละคร

6.3.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

6.3.5 การเดินเรื่อง

6.3.1 โครงเรื่อง

การรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราในทุกกรณี เป็นการรายงานตามลักษณะโครงเรื่องแบบสองข้อที่วางไว้ คือนำเสนอตั้งแต่มีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น (ก.) และเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนสอบสวนถึงความเป็นมา แล้วจึงติดตามหาตัวผู้ข่มขืน (ข.) จนสามารถจับกุมตัวได้ (ค.) และนำตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย (ง.) ซึ่งเป็นจุดคลี่คลายและจุดจบของเรื่อง ดังเช่นในกรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาวเตือนใจ ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า จึงสืบสวนสอบสวนถึงเรื่องราวและความเป็นมาก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น แล้วติดตามหาตัวผู้ข่มขืน จนกระทั่งมาถึงจุดสุดยอดของเรื่อง เมื่อจับกุมนายอดม ศุภรเชต ซึ่งเป็นผู้วางแผนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ หลังจากนั้นเหตุการณ์จึงคลี่คลายและจบลงเมื่อนายอดม และผู้ร่วมกระทำผิดถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่ทั้งหมดได้ยื่นคำให้การต่อศาลเพื่อปฏิเสธการยื่นฟ้องของโจทก์ว่าไม่เป็นความจริงในทุกข้อหา

จากโครงเรื่องของข่าวข่มขืนกระทำชำเราซึ่งมีลักษณะแบบสองข้อนั้น สามารถแจกแจงเนื้อหาเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 6.2 : โครงเรื่องของข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นข่าวใหญ่ในอดีต

กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา				
เดือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พลนกุล (2520)	วิลยา เมฆสลด (2525)	พนธกษย์ ลิดควิทยากุล (2530)
<p>ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาวเดือนใจ พวงนาค ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่าระหวางเดินกลับบ้าน หลังจากไปเรียนกวดวิชา</p> <p>ข. ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเนื้อหาตัวผู้ข่มขืนนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเห็นขัดแย้งกัน แต่ก็ได้สืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัยเป็นจำนวนมาก</p> <p>ค. เรื่องราวต่าง ๆ ดำเนินมาถึงจุดคล้อยออก เมื่อนายชอคม ศกรเขต ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้วางแผนในการข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่านางสาวเดือนใจ</p>	<p>ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาววราภรณ์ แก้วฉา ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่าขณะเดินกลับบ้าน หลังจากไปหาแฟน</p> <p>ข. จากการสืบสวนสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่ามีผู้พ้อง 2 คนถูกข่มขืนกระทำชำเราก่อนนางสาววราภรณ์ โดยเชื่อว่าผู้ข่มขืนเป็นคนเดียวกัน และได้สืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัยหลายราย</p> <p>ค. จนกระทั่งมาถึงจุดคล้อยออก เมื่อนายอศิวิน พนเตา ถูกจับกุม ซึ่งนายอศิวินปฏิเสธสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง</p>	<p>ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความจากเจ้าทุกข์เกี่ยวกับคนร้ายซึ่งใช้ผ้าโพกศีรษะและใบพญาเข้ามาซึ่งทรัพย์สินและข่มขืนกระทำชำเราคนในย่าน</p> <p>ข. คนร้ายมีพฤติกรรมเหมือนนักขโมยเจ้าหน้าที่ตำรวจเคยได้ทราบแจ้งมาแล้วและกำลังติดตามจับกุมตัวอยู่ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามสืบสวนผู้ต้องสงสัยหลายราย</p> <p>ค. เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดคล้อยออก เมื่อนายสมบัติ พลนกุล ถูกจับกุม ซึ่งนายสมบัติปฏิเสธสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง</p>	<p>ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งว่ามีผู้พ้องถูกข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกายแล้วฆ่าเสียชีวิตที่โรงพยาบาล</p> <p>ข. เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนสอบสวนจึงรู้ว่าผู้เสียชีวิตคือนางสาววิลยา เมฆสลด ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราขณะเดินทางไปดเรียนหอเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงสืบสวนสอบสวนเนื้อหาตัวผู้ข่มขืน</p> <p>ค. เรื่องมาถึงจุดคล้อยออก เมื่อนายละมัย พันธ์สุวรรณ ถูกจับกุม ซึ่งนายละมัยกรับว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง</p>	<p>ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาวพนธกษย์ ลิดควิทยากุล ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเรา แล้วฆ่าขณะเดินทางไปเรียนหนังสือ</p> <p>ข. เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามสืบสวนสอบสวนเนื้อหาตัวผู้ต้องสงสัยหลายราย</p> <p>ค. เรื่องราวมาถึงจุดคล้อยออก เมื่อนายชาวลี กาชัน ถูกจับกุม แต่ นายชาวลี ปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นผู้ข่มขืน</p>

ตารางที่ 6.2 (ต่อ)

กรณีข่าวฉ้อโกงกระทำความเสียหาย				
เตือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วงาม (2520)	สมบัติ พัฒนกุล (2520)	วิลยา เมฆลศ (2525)	พนธ์ทพย์ สัตติพิทยากุล (2530)
<p>ง. ในที่สุดเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปิดสำนวนการสอบสวนและ ให้อัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง กลุ่มผู้ฉ้อโกงซึ่งเป็นจำเลย ต่อศาล แต่กลุ่มผู้ฉ้อโกงได้ ยื่นคำให้การต่อศาลปฏิเสธ ใจทัก และบางคนยังมี พยายามยื่นความบริสุทธิ์ อีกด้วย</p>	<p>ง. ในที่สุดเจ้าหน้าที่ตำรวจ เสนอให้ลงโทษนายอัครวิ ด้วยการประหารชีวิต และสละทนายอัครวิ ก็ถูกประหารชีวิตตาม คำสั่งของนายกรัชมนตรี</p>	<p>ง. ในที่สุดศาลตัดสินให้ จำคุกนายสมบัติ รวม 386 ปี จากคดี ทั้งหมด 24 คดี</p>	<p>ง. ในที่สุดเจ้าหน้าที่ ตำรวจก็ปิดสำนวน การสอบสวนและให้ อัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง ศาลให้ประหารชีวิต นายละมัยแต่นายละมัย ยื่นขอทอรัม และฎีกา แต่ ศาลยังคงตัดสินให้ ประหารชีวิต</p>	<p>ง. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สรุปสำนวน และให้ อัยการเป็นโจทก์ยื่น ฟ้องศาล แต่นายชาติ ยังคงยืนยันว่าตน เป็นผู้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ศาล นิพากษาให้ประหาร ชีวิตนายชาติ นายชาติ จึงยื่นขอทอรัม แต่ศาล อทอรัมยังคงยืนยันตาม คำนิพากษาของ ศาลชั้นต้นให้ตัดสิน ประหารชีวิต</p>

6.3.2 ฉาก

ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาของฉากตามรูปแบบในการรายงานข่าว ซึ่งมีทั้งหมด 7 ฉาก โดยแจกแจงข้อมูลเป็นตารางเพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาในแต่ละฉากดังนี้

ตารางที่ 6.3 : ฉาก 1 - การพบศพตกขมขื่น

การพบศพตกขมขื่น	กรณีข่าวขมขื่นกระทำชำเรา				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พงษ์กุล (2520)	วิไลยา เมฆสลุต (2525)	พินทุพย ลิดติวทยากุล (2530)
สภาพศพ	<p>"..ร่าง..ปราศจากวิญญาณ" ..ศพนอนซาข้างมือ ..สวมเสื้อ..ขาดแขนจนแทบ กางออกทั้งสองข้าง ไม่มีขมขื่นที่ขมขื่นในใส่เสื้อแขนขกทรง..อยู่ในสภาพปกติ ..นั่งกระโปรงสีดำ แพ็คคิโค สีขาวปกคลุมเห็นมาอยู่เหนือท้อง กางเกงขมิ้นในสีดำถู รุดลงมาอยู่ที่ขาพับ..ศพอยู่ในลักษณะนอนหงายศีรษะ นาดคันทนา มือทั้งสองเหยียดตรงขึ้นเหนือหัว หลังนอน เท้าข้างขวางอ..ทาบบริเวณ ใบหน้าเต็มไปด้วยรอยฟกช้ำ ดำเขียว ดำข้างซ้ายบวม บิดสนิท ส่วนข้างขวาลม โผลง..คอหอยมรอตก แทง..4 แผล ที่ทรวงอก เบื้องซ้ายตรงขมดันทนพอดี 2 แผลและที่หน้าท้องน้อย อีก 1 แผล.."</p> <p>(22 ม.ค. 2504)</p>	<p>กระโปรงสีม่วงตกขมขื่นมา ที่เอว..อวัยวะเพศมีรอย ขนใจทารม เลือดแห้ง กรังคคอกอยู่ ลำค้อมีรอย เขียวช้ำ.."</p> <p>(9 ม.ค. 2520)</p>	-	<p>"..ผู้ข่าว สวมเสื้อ แขนสั้น ก่อนล้างเปื้อนออก ใบหน้ามีรอยฟกช้ำ คีระ ถูกตีด้วยของแข็งและ ตามลำตัวก็มีรอยชบช้ำ มากมายรวม 9 แห่ง.."</p> <p>(14 ต.ค. 2525)</p>	<p>"..ศพเปลือย..ลอย อยู่บริเวณน้ำ..มีเลือดออก ทรงสีชมพูติดกาชอยู่ พังรั้นโดยถูกรุดไปรวม อยู่กับสร้อยสแตนเลส มากมายรวม 2 เส้นที่ลำคอพร้อม กับเสื้อเชิ้ตขาวผ้าลินิน สีหอเคนเซ่ กระดุมคันทนา หน้าอกปลัดคอกหมด ตกลงออกไปทางคันทนพลึง ..ใบหน้าดำเขียวทั้ง แฉวมมีรอยฟกช้ำด้วยของ แข็งที่มดันทนจนและ ริมฝีปากดำไปจนถึงแก้ม เพื้อ ร้อมือซ้ายมีรอยเขียว สีดัวและเป็นวงวี อวัยวะ เพศและบริเวณทวาร พนักมีร่องรอยตกขมขื่น ..จนถึงขาด ยังมีคราบ เลือดค้ำขมขื่นปากแผล.."</p> <p>(14 ต.ค. 2530)</p>

ตารางที่ 6.3 (ต่อ)

การพบ ศพผิดปกติ	กรณีข่าวที่มึนกระทำซ้ำเรา				
	เตือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วงา (2520)	สมบัติ พิศนกุล (2520)	วิลยา เมฆสุด (2525)	พนธ์ทพย์ ลัดดีวิฑูชากุล (2530)
สถานที่ ที่พบศพ	-	"..เป็นสถานที่ลับตาอยู่ ห่างจากช่องของถนน จรดสันทิวศ์เพียงครึ่ง เมตร แต่มีลมทมนั้นไม่มีข งศา มองจากถนนจะไม่ เห็น..เป็นเนินลาดเหมาะ สำหรับเป็นที่ก่อคดีฆาตกรรมใจ .." (9 พ.ค. 2520)	-	-	"..มมอับปัดออกจาก บ้านที่อยู่อาศัย วัตรระยะ ทางจากบ้านได้ 500 เมตร..ที่ตั้งต้นกักใน ค้ำข้างถนนซอยซึ่งมี ฝักตบข้าวขึ้นแซมมอ พนาแน่นบริเวณเวลา ไปน้ำเลขที่ 4 โดยไม่ ยอมเคลื่อนที่ต่อไปไหน .." (14 ค.ค.2530)
ชาวบ้าน" ..ประมาณ 6.30 น. มาศพ ..ชาวบ้านร้านค้า..ได้ พากันใจจนใจได้พบศพ หญิงสาวที่หนักงศาตาย.. และไข่มื้อเช้าที่บริเวณ รอบ ๆ ศพ ก็เนื่องแน่นไป ด้วยฝูงชนซึ่งไปยืนมองดูด้วย ความสนใจเวทนา" (22 พ.ค. 2504)	"..ระหว่างที่เจ้าหน้าที่ ตำรวจชันสูตรศพอยู่นั้น ชาวบ้านในละแวกนั้นได้ พากันไปมุงดู จำหน้าได้ ว่าหญิงสาวที่ตกฆาตนั้นคือ น.ส.วราภรณ์.." (8 พ.ค. 2520)	-	-	-	

ตารางที่ 6.3 (ต่อ)

การพบ ค้นพบ ชุมชน	กรณีข่าวชุมชนกระทำซ้ำเรา				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พิษนกล (2520)	วิไลษา เมตต์ (2525)	พินิจพัชร์ สักดิวิฑิตยาภ (2530)
ญาติของ ผู้ถูก ชุมชน เมื่อพบ ศพ	"..มารดา..ตรงเข้าขอ ศพบุตรสาวยัง ร.พ. ตำรวจ โศภณาเข้ากอดศพ หลังนำตำรวจให้ว่าพันหา อย่างป็นว่าจะขาดใจ" (23 ม.ค. 2504)	"นางฉนม แก้วฉา..เมื่อ พบศพของลูกสาว นางฉนม ถึงกับร้องไห้" (8 ม.ค. 2520)	-	-	"..อาของผู้ตาย.. ยื่นคณานั่งเวช ของหลานสาวด้วยท่าที่ อันเศร้าซึม.." (14 ต.ค. 2530)

ตารางที่ 6.4 : ภาค 2 - การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การสืบ สวนสอบสวน	กรณีข่าวฆนทินกระทำชำเรา				
ส่วนของ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ	เตือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พินนกุล (2520)	วิลยา เมฆสดี (2525)	พนงศพย สัตตวิฑิตยาภ (2530)
<p>การสืบสวน พยานที่รู้เห็นในคดี การสัมภาษณ์</p> <p>ก่อนและ</p> <p>หรือหลัง</p> <p>เกิด</p> <p>การ</p> <p>สัมภาษณ์</p> <p>กระทำ</p> <p>ชำเรา</p> <p>ข้อ.."</p> <p>(23 ม.ค. 2504)</p>	<p>..ประมาณ 19.20 น.</p> <p>เตือนใจ</p> <p>เดินตามมาทาง</p> <p>..จึงได้ออกจากบ้าน</p> <p>..จึงร้องบอก น.ส.</p> <p>เตือนใจขึ้นว่า"หนู ๆ ระวัง</p> <p>บ้าน..จากนั้นก็ได้</p> <p>จะกักตนะ" ..น.ส.เตือนใจ</p> <p>กลับบ้าน.."</p> <p>(8 ม.ค. 2520)</p>	<p>"นางสนมให้การ..ว่า</p> <p>บตรสาว..ออกจากบ้าน</p> <p>ไปตั้งแต่ตอนเย็น..จะไป</p> <p>กลับมาบ้าน..</p> <p>ได้บอกว่ามีนายชรรยง</p> <p>..มาหา..น.ส.วราภรณ์</p> <p>..จึงได้ออกจากบ้าน</p> <p>แล้วไปหานายชรรยงที่</p> <p>บ้าน..จากนั้นก็ได้</p> <p>กลับมาบ้าน.."</p> <p>(8 ม.ค. 2520)</p>	<p>"..ประมาณ 03 น...</p> <p>ไอ้ไม่ง...บีบรัดด้านหลัง</p> <p>เข้าไปยังคับระตควิว..</p> <p>แล้วเข้าไปในห้องของสาว</p> <p>ใช้...ซึ่งนอนอยู่ห้องเดียว</p> <p>กันชั้นล่าง จากนั้น..บังคับ</p> <p>สาวให้ทั้ง 5..ให้พาขึ้นไป</p> <p>3 เอาน้ำจี้..สามนาง</p> <p>วิมลมาศ กับนางวิมลมาศ</p> <p>ใช้โล่งสาวให้จัดทำเป็น</p> <p>เรือกมคคตทั้ง 7 และ..</p> <p>บตรสาวนางวิมลมาศ แล้ว</p> <p>ใช้ห้าหมคคตมออีกชั้นหนึ่ง</p> <p>เสร็จจากนั้น..ได้..ขึ้นใจ</p> <p>ลาวใช้คนหนึ่ง.." (18 ม.ค. 2521)</p>	<p>"..ประมาณ 21 น.เศษ</p> <p>..สายฝนกำลังกระหน่ำ</p> <p>ลงมาอย่างหนัก..ร่าง</p> <p>ของหญิงสาวท่อนล่าง</p> <p>เปลือยเปล่ากำลังใช้มือ</p> <p>โขนลกกรงทศตวลกกับ</p> <p>พื้นด้วยความอ่อนล้าและ</p> <p>เพื่อให้คนภายในบ้านได้</p> <p>อิน..เจ้าของบ้าน..จึง</p> <p>ได้ออกมาและถามว่า</p> <p>มาจากไหน หญิงสาว..</p> <p>พูดว่า"ฉันทกฆนทิน..ช่วย</p> <p>ด้วย" ..เชอกรัชมอไปที่</p> <p>บริเวณก่อสร้าง..พร้อม</p> <p>ช่วยก่อน จากนั้นเสียง</p> <p>ของเชอกรัคอศ ๆ แผ่ว</p> <p>เบาลง"</p> <p>(14 ค.ค. 2525)</p>	-

ตารางที่ 6.4 (ต่อ)

การสืบ	กรณีข่าวฆนินกระทำฆ่าเรา				
ส่วนข้อ	เดือนใจ พวงนาค เจ้าหน้าที ตำรวจ	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พันนกุล (2520)	วิลชา เมฆสลุ (2525)	พนธพย สดิวทิยาภล (2530)
การ สำรวจ สถานที่ ที่เกิดเหตุ หรือการ ค้นพบ หลักฐาน	"พบเลือดสีทากิแกมเขียวมี รอยโลหิตติดที่อกเบื้องซ้าย 1 ตัว กางเกงขลิบหนังเข้า ข้างซ้ายขาด 1 ตัว ผ้า ขาวมาเปื้อนโคลนหนึ่งผืน กางเกงในสีฟ้าและสีขาว อย่างละ 1 ตัว และ.. กรรไกรตัดผ้าขนาดกลาง อีก 1 อัน.." (24 ม.ค. 2504)	"..พบบรอยรอย..โลหิต เกิดเหตุห่างประมาณ 50 เมตร และมีทางเดินลย หญ้าไปตามริมคลอง..จน ไปถึงคานหลังโรงไม้ซึ่ง เป็นรูปลิงกะลิมรให้พอ คนลอดเข้าออกได้..พบ รอยเท้าเปื้อนโคลน-เลน ทำจากที่เกิดเหตุไปจนถึง รูปลิงกะลิมตรงรูป.." (4 ม.ธ. 2520)	-	"..พบบชิ้นส่วนของกระ- ไปรงสีเขียวอ่อน..ตก อยู่ในบ้านที่กำลังก่อสร้าง ..พบบรอยเท้าสีน้ำตาล น้ำตาลพบบรอยเท้าสีขาว ตกอยู่..พบบรอยเลือด.. กระเช่นคณหนึ่งบนโคน ได้ 11 จุด แต่มีรอยบน ขาที่คนงานไปขี้โลมทับ ไว้..พบบชิ้นส่วนกางเกง ในสีฟ้าอ่อนหนักขาดตกอยู่ .." (15 ต.ค. 2525)	"..พบแค่งางเกงใน สีแดงตกอยู่ในพงหญ้า ใต้คันทะขามเทศ ซึ่ง อยู่ลึกไปจากบริเวณ ประมาณ 5 เมตร.. มี..รอยลากคนลงไป ทิ้งน้ำ.." (14 ต.ค. 2530)
การ ชมขึ้น กระทำ ฆ่าเรา ของ ผู้ชมขึ้น	"..พยานต้องยกชมขึ้น.. โดยมีคนร้ายไม่น้อยกว่า 2 คน เพราะตามลักษณะของ คนแสดงให้เห็นชัดว่า มือทั้ง สองข้างของผู้ตายได้รัขึ้น เหนือหัว แสดงว่าต้องมีคน จับไว้ แล้วผู้ตายถูกกระชาก จนถึงขาด กระไปร้องและ ชึ้นในรถชนมาขอเห็นท้อง แม่แต่กางเกงขึ้นในรถถึง	"..ฆาตกรจะต้องใช้ห้อง ทางค้ายที่ใต้ลงทางบันได ..เมื่อใช้สารัดคอ..ทาง คานหลังแล้ว..ก็จดลาก ..ลงบันไดมาพอลงบันได ก็กระชากร่างเหยื่อจนพลัด ตกไปทับคนใต้สะพาน แล้วทำการชึ้นใจฝั่งเดียว กับทางลง..จากนั้นเมื่อ ..สิ้นใจตายแล้ว..จึงลาก	"..ทำงานเริ่มเมื่อเวลา 01.30 น. ออกจากบ้าน เวลา 04.30 น.ทุกครึ่ง วิธึมค่อมัดเท้ากับขบเคียว กัน ค่อมมค่อมัดเท้าโขงคค กัน เมื่อรื้อเอาทรพยขึ้น พอใจแล้วจะกินข้าวหรือ นาทครึ่ง ก่อนกินข้าวหรือ น้ำจะล้างมือก่อนเพื่อไม่ให้ ลายนิ้วมอดคแก้วหรือ	"..ข.ล.วิลชา..คงจะ มาบ้านของตนเองแต่ มาเผอิญกับหลายพื้นที่เท กระพ่นาลงมาอย่างหนัก จึงคิดฝันไม่สามารภที่ จะเข้าบ้านได้และได้ หลบเข้าไปบริเวณก่อ- สร้างเพื่อรอให้ฝนซา เมื่อก่อนซึ่งอาจจะเจอ กับกลุ่มของฆาตกร โหคค	"..เหตุเกิดในตอนเช้า ..ผู้ตายเดินออกจาก บ้านเพื่อไปไร่ซึ่งเพิ่งคือ ..คนร้าย..คคถึงมือ ล็อกคอ ลากเข้าไป กระทำ..แต่..ผู้ตาย ต่อสู้จนลุดกถูจก ฆ่าอย่างทารุณ.." (14 ต.ค. 2530)

ตารางที่ 6.4 (ต่อ)

การสืบ สวนสอบ	กรณีข่าวหมั้นกระทำความชำเรา				
	ส่วนของ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารภรณ์ แก้วงา (2520)	สมบัติ พันนกุล (2520)	วิชา เมษลศ (2525)
	ออกอัยท้าวเข้าทั้งสอง.." (26 ม.ค. 2504)	ศบไปตั้งไว้กึ่งคลอง.. ที่..พบศบ..เพื่อพราวว่า เกิดเหตุตรงที่พบศบ" (12 พ.ค. 2520)	ภารณ กิ่งเสด็จเสด็จแก้ว หรือภารณะด้วยเพื่อทำลาย ลายนิ้วมือ เมื่อทกอย่าง ผ่านไปก็จะเริ่มขึ้นใจเพื่อ เสด็จแล้วจะกวาดเอา ทรัพย์สินไป.." (20 ต.ค. 2520)	เป็นคณางานก่อสร้าง..รวม กันกระทำการคัมภีร์ แต่ ข.ส.วัดชาติอัสสัมชัญกับ ระชากรรรมอนโศกเสียม .." (14 ต.ค. 2525)	
ลักษณะ ผู้หมั้น จาก ปากคำ ของ พยาน	-	"..สูงประมาณ 160-165 ซม...เปลี่ยนทรงผมจาก ผมยาวมาเป็ทรงทรง แต่ยังคงใช้จอนยาวอยู่ ผมด้านหน้าเข้าระเงอ เล็กน้อย ใบหน้าค่อนข้าง คม คางแหลมขาวคุดค เรียวงาม ตาปรืออยู่ตลอด เวลา..จมกโค้งเล็กน้อย ..ปากเป็นรูปกระจิบ ใบ หน้าเกลี้ยง อาชประมาณ 26-27 ปี..ผิวเนียนดำ แดง หไม่มตง.." (14 พ.ค. 2520)	สวมแต่กางเกงขาสาว ใช้ผ้าสีเหลืองโทกหัวและ ใช้ผ้าขาวครอบคลุมปกหน้า ให้เหลือแต่ขม้นตาไว้ สำหรับมองหา "เพือ" .." (19 ต.ค. 2520)	-	"..วัยประมาณ 20-30 ปี หน้าตาเป็นชาวอีสาน เชื้อสายจีน ไว้ผมรอง ทรง เส้นผมพยายพนา หัวผมแลกกกลาง ใบหน้า เลื่อม แววดาคันล่อ ไปในลักษณะจิตวิปริต .." (15 ต.ค. 2530)

ตารางที่ 6.5 : ฉาก 3 - การจับกุมผู้ข่มขืน

การจับกุมผู้ข่มขืน	กรณีข่าวผู้ข่มขืนกระทำชำเรา				
	เตือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พิษนกล (2520)	วิไลษา เมฆสัด (2525)	พนิตทิพย์ สดิวดีวิทยากุล (2530)
การเข้าจับกุมผู้ข่มขืน	<p>"..รตท.อรณ..นำตัวนาย อคม..ไปส่งยัง ส.น. พระโขนง นายอคมได้แสดง กิริยาฉุนเฉียวตลอดเวลา ..พอดกนำตัวขึ้น ส.น. พระโขนงและพวกช่างภาพ ส.น. นายอคมได้แสดงกิริยาเกรี้ยวกราดโดยกระโดดเข้าชกต่อขอศาล"</p> <p>(24 ม.ค. 2504)</p>	<p>"พอดกค่า..ประมาณหนึ่งทุ่ม กำลังเจ้าน้ำที่หลอม บ้านกลางป่าพย นาย ออควิน..จึงได้กรขึ้นไปบน บ้าน..ทันที นายออควินซึ่ง เพิ่งกลับจากไร่ กำลังเข้า นอนกับเมียและลูก นังผ้าขาวม้าผืนเดียวตกใจหน้า ชิดเพื่อคั่นที่เพ็ญหน้ากับ เจ้าน้ำที่ตำรวจ..ภรรยา นายออควินถึงกับร้องวอน ..ว่า"อย่าทำเขาเลย เขาขอมแล้ว อย่าทำหน้า ฉุน"</p> <p>(2 ม.ช. 2520)</p>	<p>"เมื่อเวลา 04.30 น. ..เจ้าน้ำที่ตำรวจสาย ตรวจ..ได้ตรวจตราอยู่ ตามถนนสี่พระยา..ได้พบ ชายฉกรรจ์คนหนึ่งทำทาง มีพริตเค้นเค้นอยู่..จึง เข้าจับกุม.."</p> <p>(5 ก.ค. 2521)</p>	<p>"..นายละมัยแต่งตัวเดิน ..เวลา 18.00 น. ออกจากหมู่บ้านไปแล้ว.. ..จึงได้ไปจับกุมตัว ตำรวจ..นำคนรู้จักตาม ไปที่ตลาดค้าโรง พยนาย ละมัยเค้นขอหน้าสพทผล สำโรงรอขึ้นรถจึงนำตัว ไปปล่อยส่วน.."</p> <p>(15 ต.ค. 2525)</p>	<p>"..เวลา 18.00 น. ..จึงได้ไปจับกุมตัว นายชาลีที่บ้านขณะกำลัง ซ้อมจักรยานยนต์กับ พี่ชาย..นำตัวมาปล่อย ส่วนยังสถานีตำรวจ โดยมีบรรดาญาติ พ่อแม่..ตามมาเป็นนรวัน"</p> <p>(16 ต.ค. 2530)</p>

การ จัดพิมพ์ ผู้พิมพ์	กรณีข่าวหนังสือกระทำซ้ำเรา				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารสาร แก้วจา (2520)	สมบัติ พิษนกล (2520)	วิลยา เมตต (2525)	หนังสือ สัตว์ศึกษา (2530)
ลักษณะ ของ ผู้พิมพ์	-	-	"..ชายไทยอายุประมาณ 30 ปี รูปร่างลีนทึด อ้วน เตี้ย สูงประมาณ 165 ซม. ลงพง แขนขาใหญ่ เท้าใหญ่ ผิวเนื้อคางงู ใบหน้ากลม ริมฝีปากหนา คางข้างซ้ายหยาบ (เหมือนดา ซ่อน) เลียงพดซ้าย คอข และซ้าย ๆ ฝ่ามือหยาบ หลังเท้าซ้ายขน มีแผลเป็น รวงวีริ..สันเท้ามีรอยแตก.." (5 ก.ค. 2521)	"..ร่างกายขี้นสูงถึง 175 ซม...รอยสักที่ไหล่ แผ่นหลัง และศรทจิกนาค หน้าที่ทำดเป็นรอย เต็มแมงออก..รอยขีดข่วน อีกทั้งที่ข้อมือกลางซ้าย ทนแกม.." (15 ต.ค. 2525)	"..ตามเนื้อตัว..เต็ม ไปด้วยริ้วรอยของ หน้าที่ทำดเป็นรอย เต็มแมงออก..รอยขีดข่วน อีกทั้งที่ข้อมือกลางซ้าย ทนแกม.." ตกกักเป็นผลจกรวจ แกมซ้ายและออกอกขวาม เป็นแนว อันเกิดจากรอยเล็บ.." (16 ต.ค. 2530)
การ สอบสวน ผู้พิมพ์	"เมื่อถูกเรียกตัวนายอุดม ..ซึ่งนั่งคอยอยู่หน้าห้อง ได้ออกไปอย่างแรงแล้ว พยายามเก็บซ่อนความ พัวนวดกไว้อย่างเต็มที่ แต่ถึงกระนั้นก็ไม่วายที่จะ แสดงออกให้เห็น เพราะ ขณะนั้นใบหน้าของนายอุดม ชิดเผือด และตัวสั่นระริก อย่างเห็นได้ชัด.." (28 ก.พ. 2504)	"จากนั้นเจ้าหน้าที่ ได้นำตัวนายอควิน.. มาดำเนินการสอบสวนที่คำ ที่สภ.อ.เมือง ขอนแก่น ผลการสอบสวน นายอควิน..ให้การรับ สารภาพกับเจ้าหน้าที่ ว่า.." (2 มี.ธ.2520)	"..นำตัวนายสมบัติ เข้าพบ..ผบ.ช.น... หลังจากนั้นก็มีการ สอบสวนอย่างละเอียด อีกครั้งหนึ่ง.." (5 ก.ค. 2521)	"..หลังจากใช้เวลา สอบสวนกันถึง 4 ชั่วโมง นายละมิต..ก็ให้การ สารภาพอย่างสิ้นเชิง ว่า.." (15 ต.ค. 2525)	"..ภายหลังจากที่ ได้พยายามสอบสวน ให้ยอมรับสารภาพ โดยเกลี้ยกล่อมชี้ให้เห็น ขบวนการของโทษ ยู่ที่ตน ทว่า..ก็ ตั้งใจแข่งขันกระราน ปกติเสีย.." (17 ต.ค. 2530)

ตารางที่ 6.6 : ลาก 4 - เหตุการณ์ชุมชนกระทำซ้ำเรา

กรณีข่าวชุมชนกระทำซ้ำเรา				
เดือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วงา (2520)	สมบัติ พันธ์กล (2520)	วิลษา เมฆสดี (2525)	พนงุทพย ลิดิตวิฑิตยาภ (2530)
<p>"..ลมชาติ..สารภาพด้วย เสียงระหือว่า"..ผมเป็น คนฆ่าเขาเอง แต่ตัวมันแทง ก่อน"..เหตุการณ์ในวันเกิด เหตุ..พวกเขาทั้งหมดรวม 9 คน..เข้าไปในช้อยนั้น เมื่อเวลา 19.00 น.. ไปหลบซ่อนตัวอยู่กลางทุ่งนา ..เห็นนายทวิภระ โดศลือค คองและนายอคมเข้าช่วย.. ทั้งหมดจึงตรงเข้าช่วยกันอ้อม ร่าง นล.เดือนใจขึ้นไปบน เนินดินแล้วช่วยกันชกค้อยจน สลบ..อคม..พร้าความ บริสุทธิ์เป็นคนแรก แล้วตน และพวกอีก 5 คน..ก็ได้ ผลิตกันเรียงคิวจนเรียบร้อย ทุกคนและขณะที่ยกกำลังรบ กวนเป็นครั้งที่ 2..เดือนใจ ก็โค่นขึ้นจากสลบแล้วรวบรวม กำลังใช้ล่องมือผลิตกัน ตกลงไปจากเนินดิน ด้วย ความไม่โหดจึงคว้ามตลก ปล่ายแหลม..จ้วงนาง (26 ก.พ. 2504)</p>	<p>"..ลำพริบรายวราภรณ์.. ใช้ผ้าขาวมาเพื่องรัดคอ ลงไปใต้สะพาน..จากนั้น ได้ขบค้ออย่างแรงพร้อม กับกดจนกระดกบิดไปมา แล้วทำการข่มขืน เสร็จ แล้วจึงได้พาเข้าห้องไป ทางเค็ม.." (2 มี.ช. 2520)</p>	-	<p>"..เวลาประมาณ 20.00 น.หลังจากดื่ม เหล้ามาแล้ว..สะกดคตา น.ล.วิลษา มีหน้าตาและ รูปร่างดี..เดินตามมา คกรอที่หน้าบ้านก่อสร้าง.. ขณะนั้นเป็นเวลาพักผ่อน หนัก ให้น้ำดื่ม.."ผมเดิน เข้าไปล่อคคองเขา ลาก เข้าไปในบริเวณบ้านก่อ สร้างที่ใกล้ตลค เขาล่ง เสียงร้องอึกอึก..ผมกอด ปาก ความพม่าและน้าชา เค็มกำลังปลวกอกปาก.. บ้านหลังที่ผมปล้าเอออยู่ ไม่มีท่าง กเลขลากเข้า ไปในบ้านหลังคคกัน ไซ้ที่ ได้ขบโคลงมือ เออสิมาก ผมก็เลยใช้มือหนักไปนอก เออเลยเงยบ.."..หลังจาก ตัวเองล้าเรจความใคร่ ด้วยการใช้มือช่วยตัวเอง ด้วยแล้ว ก็เดินทิ้งร้าง เพื่อก่อนพายุใจแหม่ว ๆ ไป.." (15 ค.ค. 2525)</p>	-

ตารางที่ 6.7 : ฉาก 5 - การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

กรณีข่าวฆนินกระทำความชั่ว				
เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารารณ แก้วจา (2520)	สมบัติ พิศนกล (2520)	วิชา เมธสค (2525)	พันธกษย สกศวิทยาก (2530)
<p>"..หลังจากสารภาพอย่าง หมดสิ้นแล้ว นาย..สมชาติ จึงนำเจ้าหน้าที่ไปทำแผน ประทุษกรรมอย่างละเอียด .." (26 ก.พ. 2504)</p>	<p>"ที่ละพยานบางจาก.. ประชาชน..พากันคอยค หน้าศาลกรโหดร้ายนี้ จำนวนพัน ๆ คน เวลา 11.10 น...เจ้าหน้าที่ ตำรวจ..นำตัวนายอศวิ ..ไปยังที่เกิดเหตุ..ทำ แผนประกอบคำสารภาพ.. ครั้นไปถึงที่เกิดเหตุ เจ้า หน้าที่ต้องทำงานอย่างหนัก เนื่องจากประชาชนสอง ฝากถนน ได้เอโลเข้ามา รายล้อม..ตำรวจนบร้อย ต้องระดมกันจับมอมคขาว คัม ป้องกันนายอศวิที่ถก ประชาชนตะโกนคำทังให้ กระตียและฆ่ามัน..ควิย เกรงจะเกิดการประช พฤษชน.." (4 มี.ช. 2520)</p>	<p>"..ระหว่างทำแผน นาย สมบัติหน้าตาขมแย้มไม่มี อาการสะทกสะท้านพว เกรงอะไรเลย" (20 ก.ค. 2521)</p>	<p>"..ท่ามกลางประชาชน และญาติ ๆ ..กว่าพันคน แน่นไปหมด..ตำรวจนำ ตัวผู้ต้องหาไปถึงจุดที่เริ่ม ทำแผน..ระหว่างนั้นเอง ญาติของผู้ตายหลายคนได้ พากำลังของเจ้าหน้าที่ ตำรวจเข้าไปทบตักค้อย ผู้ต้องหา ตำรวจต้องช่วย กันห้ามปราม..ชาวบ้าน และญาติผู้ตายเข้าไปรุม ข่มออกคร่ง เจ้าหน้าที่ ตำรวจต้องออกแรงกัน ออกไปเพื่อทำแผนต่ออีก เกิดล้มพว่นวายเล็กน้อย ชาวบ้านบางคนไม่ได้เข้า ร่วมข่มแต่ตะโกนคำสาป แช่งผู้ต้องหา! ททางกร ประหารชีวิต ..หลังเสร็จ สิ้นการทำแผน เจ้าหน้าที่ ตำรวจได้นำตัวนายละมัย จะไปขึ้นรถ..ญาติ ๆ ของ ผู้ตายกลุ่มใหญ่..เข้าไป รุมตำราษ.." (16 ต.ค. 2525)</p>	-

ตารางที่ 6.8 : ฉาก 6 - การตัดสินใจโทษผู้ฆ่านิน

กรรมชวามชฌนกระทำข้าเรา				
เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารารณ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พณนกุล (2520)	วิลาษา เมษลัด (2525)	พันธภพย สดิกวิทยากุล (2530)
<p>"..มารดาของสมชาติซึ่ง รุดมาเยี่ยมลูกชายได้โพเสชา หาลูกด้วยน้ำตาลคอฟรอม กับประทับจวบจนแก้มลูก ชาย แล้วกล่าวด้วยเสียง เครือ "ไปงโยข้างลก" "ผมจับยาคีศรีขม แม่ไม่ต้อง เป็นห่วง" แล้วสองแม่ลูก ก็กอดกันพรากจากกันไป" (24 พ.ค. 2504)</p>	<p>"..16.30 น.เจ้าหน้าที เรือนจำได้เปิดประตูนำ รถที่บรรทุกนายอควีน.. เข้าไปภายใน..เจ้าหน้า ทีเรือนจำได้อ่านคำสั่ง ประหารให้นายอควีน.. ฟัง..ระหว่างที่ฟังคำสั่ง นายอควีน..ไม่พูดจาแต่ อย่างใด แต่มีน้ำตาลไหล พรากสองข้างแก้มตลอด เวลาและอึดคับหรือล้นแรง ๆ ติด ๆ กัน..นายอควีนไม่ ยอมรีบประทับทานอาหาร.. เจ้าหน้าที่จึงนำตัวนาย อควีนผูกตาเดินเข้าลพหล ประหารโดยมีดอกไม้อูป เทียนพนมมอชทมม..ประมาณ 17.21 น...เพชรฆาตของ เรือนจำ..เห็นชว โภยล้อย กระเด็นออกไปหนึ่งนัด และ อีกสองวินาทีต่อมากริ้วขึ้น อีกครั้งหนึ่ง 6 นัด..เป็น การจับชีวิตโทษของนาย อควีน.. (2 ก.ค. 2520)</p>	<p>"..ระหว่างที่ผูกพวงนาค อ่านคำพวงนาคชานัน นาย สมบัติ..ได้เขียนอย่างล่งย ไม่พวงนาคแล้วคือโทษ พวงนาคคือรับ เมื่อฟังการ พวงนาคแล้วจึงได้เปิดเผย กับชวอควีนด้วยใบพวงนาค อัน.. (28 ธ.ค. 2522)</p>	<p>"..ทนทนโอมากกมคตวิ ไปถึงศาล..เจ้าหน้าที.. ได้กระจายกำลังให้ ความคึกคักโอม่าเพราะ ส่งชวที่ศาลเมื่อเห็นพวงน โอม่าต่างก็แสดงความ เคียดแค้นออกมา กรกกัน เข้าไปจะทำร้าย เมื่อถก จย.. นายชวได้..มีได้ คำรวจกชออกปอกได้แต่ ล่งเสียงล่ำป่งงโอม่าให้ ถกประการใด.. ถกประหารชีวิตนายชวละมัย ..เริ่มจะมีสีพวงนาคคอย จะลัดเพราะตนคณนพวงน ..หลังจากถกคตวิเข้า ห้องพิจารณาลงแล้วกมเลียง วิพวงนาคจวจรถกการ แต่งตัวของโอม่าเพราะ เป็นการแต่งตัวที่แปลก ประหลาดนิลคกรกว่า ทุกครั้ง" (6 พ.ธ. 2525)</p>	<p>"..ตั้งแต่เวลา 08.30 น.ที่บริเวณศาลอาญา ได้มีบรรดาญาติ ๆ และ เพื่อนนักศึกษาของ.. ศตยมารขอเข้าฟังคำ พวงนาคของศาล..หลัง จากที่ศาลอ่านคำพวงนาค (20 ก.พ. 2531)</p>

ตารางที่ 6.9 : ฉาก 7 - งานศพ

งานศพ	กรรมข้าวหมั้นกระทำข้าว				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารกรรม แก้วฉา (2520)	สมบัติ พิณฑล (2520)	วิชา เมฆศ (2525)	พันธพย สติศวิทยากุล (2530)
งานศพ ผู้ภัก หมั้น	<p>"..เวลา 17.00 น... แขกเพื่อญาติมิตรประมาณ 300 คน ทุกคนที่มาในงาน เพิ่มไปด้วยความโศกสลด บางคนถึงกับปล่อยโฮออกมา ไอใหญ่ ชะชันประชมเพลิง ..คนรักของสาวผู้ตาย.. ขึ้นมาองค์ด้วยดวงตาเหมอ ลอยและนาคาคลออยตลอด เวลาและหลังจากขึ้นเผา เรียบร้อย จึงหลนผลันออก จากวัดไป.." (27 ม.ค. 2504)</p>	<p>"..มารดา..เปิดเผช.. ในงานศพของบุตรสาว.. ว่ารู้สึกสะเทือนใจอย่าง มากมาย.." (12 ม.ค. 2520)</p>	-	<p>"..แขกเพื่อตลอดจน ญาติพี่น้อง..ประมาณ 2,000 กว่าคนทุกคนอยู่ ในอาคารเคร้าสลด.. กระทั่งมีการเคลื่อนศพ.. ไปใส่โลง..น.ล.วิชา ..นอนลงบอชภายในโลง ไม่กล้าสนิท..ตั้งอยู่บน เสื่อซึ่งต้องใช้คนเกือบ 30 คน พามเคลื่อนไปใส่ โลง..ทุกคนอยู่ในอาคาร ส่งหนึ่ง ใบหน้าบ่งบอกถึง ความเศร้าสลดใจ ไม่มีเสียง เอะอะเจียวจ้าวเลย..บางคน หลังน้ำตาด้วยความเศร้าสลดที่ มีอาจจะอดกลั้นความเสียใจไว้ได้.." (20 ค.ค. 2525)</p>	<p>"..บรรดาญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง..ต่างได้มา ในพิธีศพอย่างเนืองแน่น ..บิดา..มารดา.. น้องชายคนตาย..ได้ ให้การต้อนรับแขกเพื่อ อย่างเต็มที่ด้วยสีหน้า ที่บ่งถึงความเสียใจ อย่างลุดซึ้ง" (16 ค.ค. 2530)</p>
งานศพ ผู้หมั้น	-	<p>"..เมื่อน้ำศพเซ้าวัดแล้ว ก่อนที่จะนำขึ้นใส่เมรุ นาง บอชเรือนต้องร่าให้อย่าง เป็นวรรคเป็นเวรเมื่อมีการ เปิดโลงศพให้ศพหน้าก่อนจะเผา.." (3 ก.ค. 2520)</p>	-	-	-

หมายเหตุ : มีภาพข่าวประกอบการรายงานข่าว

จากตารางแสดงเนื้อหาของฉากทั้งหมด 7 ฉาก ในการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราดังข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่าในแต่ละฉากมีภาษาและเนื้อหาที่สามารถทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้จากตัวอักษรที่ปรากฏ ซึ่งเป็นการบรรยายอย่างละเอียด (Thick Description) ถึงสภาพการณ์ ความรู้สึก และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่มีการพบคนผู้ถูกข่มขืน โดยสภาพร่างกายแม้กระทั่งบริเวณอวัยวะเพศของผู้ถูกข่มขืน จะถูกนำมาบรรยายให้เห็นอย่างเปิดเผย และชัดเจน และในฉากการจับกุมผู้ข่มขืน ผู้เขียนข่าวได้บรรยายความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการติดตามเข้าจับกุมตัวผู้ข่มขืน อย่างละเอียด

ส่วนในฉากเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา ผู้เขียนข่าวบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นราวกับว่าได้เห็นด้วยตาของตนเอง นอกจากนี้ยังมีภาพข่าวประกอบการบรรยายอีกด้วย ดังเช่นในกรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค ซึ่งมีภาพเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่ได้จากการทำแผนประกอบคำรับสารภาพ สำหรับฉากการทำแผนประกอบคำรับสารภาพในกรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา และนางสาววัลยา เมฆสุด ผู้เขียนข่าวได้บรรยายให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งโกรธแค้นในการกระทำของผู้ข่มขืน และพยายามเข้ามารุมประชาทัณฑ์ นอกจากนี้ ในฉากงานศพ ผู้เขียนข่าวได้บรรยายรายละเอียดเพื่อสร้างให้เห็นถึงภาพของความโศกเศร้า และเสียใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ข่าวทุกกรณีมีองค์ประกอบหรือแบบแผน (Pattern) ของฉากตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นคล้ายคลึงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบในการติดตามและรายงานข่าวของผู้สื่อข่าว ในเหตุการณ์หรือฉากต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และไม่เปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 - 2530 โดยอาจมีเนื้อหาที่แตกต่างกัน เช่น ในฉากงานศพ เนื้อหาของข่าวกรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา แตกต่างไปจากข่าวกรณีอื่น เนื่องจากไม่ได้แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศที่เกิดขึ้นในงานศพของนางสาววราภรณ์ นอกจากนี้ข่าวในแต่ละกรณีอาจมีองค์ประกอบย่อยของฉากที่แตกต่างกันด้วย และในบางกรณีอาจมีเพียงองค์ประกอบย่อยของฉากซึ่งเป็นการบรรยายสภาพเท่านั้น เช่น สภาพศพของผู้ถูกข่มขืน ดังในกรณี นางสาววัลยา เมฆสุด

6.3.3 ตัวละคร

ตัวละครเป็นผู้ที่ทำให้ฉากแต่ละฉากเกิดขึ้น โดยมีตัวละครหลักอยู่ 3 คน คือ

1. ผู้ข่มขืน
2. ผู้ถูกข่มขืน
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. ผู้ข่มขืน

ผู้ข่มขืนในข่าวแต่ละกรณีมีดังนี้

1. กรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค	- นายอุดม ศุภรเชต
2. กรณีนางสาววรภรณ์ แก้วฉา	- นายอัศวิน พนเต่า
3. กรณีนายสมบัติ พัฒนกุล	- นายสมบัติ พัฒนกุล
4. กรณีนางสาววัลยา เมฆสุต	- นายละมัย โพธิ์สุวรรณ
5. กรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สติตวิทยากุล	- นายชาติ กาชัน

สำหรับผู้ข่มขืนในกรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค ซึ่งมีอยู่หลายคนนั้น ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะนายอุดม ศุภรเชต เพราะจากการให้ปากคำของพยานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น นายอุดม เป็นผู้วางแผนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ในการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับผู้ข่มขืนตามที่ปรากฏในการรายงานข่าว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 6.10 : ตัวละคร - ผู้เขียน

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ผู้เขียน				
	ผู้ เขียน	อควิน พงศ์เตา (2520)	สมบัติ พันกุล (2520)	ละมัย โพล์สุวรรณ (2525)	ชาลี กาชัน (2530)
อายุ	-	** ประมาณ 25 ปี	**** ประมาณ 30 ปี	27 ปี	***** 24 หรือ 25 ปี
สถานภาพ	โสด	*** สมรส	สมรส	สมรส	โสด (เคยมีเพศสัมพันธ์)
อาชีพ	รับจ้าง(ร้านวิทยุ)	กรรมกร	-	คนงานก่อสร้าง	ปลูกผักกระเจตชาย
การศึกษา	ช่างกล	-	-	-	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ที่อยู่	44/1 ซ.ปทุมวิถี(สุขุมวิท ต.บางจาก อ.พระโขนง พระนคร (ห่างจากบ้าน เดือนใจ 100 เมตร)	101) โรงไม้ใกล้สะพาน บางจาก แขวงบางพลัด เขตบางกอกน้อย กรุงเทพ	๘๘ หมู่ 1 ถ.ตากสิน ต.ท่าพระคู อ.เมือง จ.ระยอง	บ้านพักคนงานก่อสร้าง ใน ม.ทิววัด 1 ถ.เท- พารักษ์ ต.ลำโรงเหนือ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ	56 หมู่ 4 ต.คนขวัญใจ 14 แขวงบางกอบปี เขต ห้วยขวาง กรุงเทพ
ความ ผิดปกติ ทางเพศ	-	พบติดยาเสพติด ก่อนจะมีความสัมพันธ์ ทางเพศ	-	-	-
ความผิด ที่กระทำ และถูก ดำเนิน คดีตาม กฎหมาย	-	-จำคุก 9 เดือนในความ ผิดฐานกระทำอนาจาร -ถูกจับกุมในข้อหากระทำ อนาจาร 2 ครั้ง แต่ ตกลงกับผู้เสียหายได้	-ถูกจับกุมในข้อหาลักทรัพย์ 6 คดี ซ่องโจร 2 คดี และอันธพาล 2 คดี	-จำคุก 6 เดือนและ รอลงอาญา 2 ปี ในข้อหา ทำร้ายร่างกายและกระทำอนาจาร -จำคุก 2 ปี ในข้อหา ข่มขืนกระทำชำเรา -จำคุก 1 ปี ข้อหากระทำ อนาจาร	-

ตารางที่ 6.10 (ต่อ)

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ผู้ชมชน				
	ผู้ ชมชน อุดม ศุภรเขต (2504)	อัครินทร์ พนเตา (2520)	สมบัติ พันนกุล (2520)	ละมัย โหม่อสุวรรณ (2525)	ชาติ กาชื่น (2530)
ข้ออ้าง ในการ ทำการ ชมชน กระทำ ซ้ำเรา	- รักเตือนใจแต่เตือนใจ ทำให้ชายหน้าและยังไปหลง รักนักเรียนชายร้อย - เขยจนจดหมายถึงเตือนใจ ก็ถกเอาขว้างหน้า จึง ต้องการทำให้เตือนใจเจ็บใจ	-	ร้องเอะอะโวยวายจึง ต้องชมชนกระทำซ้ำเรา ให้เจ็บ	- หน้าตาและรูปร่างของ น.ส. วัลยา ดี จึงสะกดตา และต้องการได้ตัวน.ส. วัลยา - ผันตพริกและไม้พาดับ จึงเป็นโอกาสที่ดี (เดิมสำรวจก่อนเห็นน.ส. วัลยา)	-
ความ สัมพันธ์ กับ ผอชมชน	คนรัก	ไม่รู้จักกัน	ไม่รู้จักกัน	ไม่รู้จักกัน	-
สถานที่ เกิดเหตุ	ทุ่งหญ้ากลางท้องนา	ใต้สะพานบางจาก	บ้านที่นายสมบัติเช่าไป ลักทรัพย์	สถานที่ก่อสร้าง	ดงต้นกกในคณา ข้างถนนในซอย
ความ เห็นของ ผอชมชน	หน้าตาชื่อ สุานะทางครอย สวีดี และการศึกษาก็อยู่ ในระดับที่ไร้อะไรแต่มีจิตใจ เยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน	- เข้มเตี้ยดี - เมื่อทำงานได้ก็เอาเงิน มาให้แม่เสมอและชื่อของ พี่น้อง ๆ ด้วย	- อัยบ้านเป็นคนดี พี่น้อง รักใคร่ - ทุกครั้งที่ออกจากบ้านจะ ส่งเงินทางธนาคารให้ภรรยา 1,000 บาท/เดือน แต่ ถ้ากลับบ้านจะนำเงินให้ กับมือภรรยาเอง	-	-

- หมายเหตุ :
- ' - อาชีพที่ตกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้
 - '' - จากปากคำของพยาน
 - ''' - ลมรล หมายถึง การมีภรรยาหรือสามีแล้ว
 - '''' - แผนกทะเบียนประวัติอาชญากร กองบัญชาการตำรวจนครบาล
 - ''''' - ข้อมูลที่ปรากฏในข่าวไม่แน่นอน

จากตารางดังข้างต้นนี้ ผู้ข่มขืนมีอายุระหว่าง 24 - 30 ปี และมีผู้ที่สมรสแล้ว จำนวน 3 คน ผู้ข่มขืนมีอาชีพแตกต่างกันคือ เป็นลูกจ้าง กรรมกร คนงานก่อสร้าง และ ปลุกผักขาย โดยผู้ข่มขืน 2 คน คือ นายอดม ศุภรเชต และนายชาลี กาชัน ซึ่งปฏิเสธว่า ไม่ใช่ผู้ข่มขืน มีการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีผู้ข่มขืนถึง 3 คน ที่เคย ทำความผิดและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีผู้ข่มขืนที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรง ทำให้ผู้หญิงเจ็บปวดก่อนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ (Sadism) ด้วย

จากกรณีข่าวทั้ง 5 กรณี มีเพียงนายอดม ศุภรเชต เท่านั้น ที่รู้จักกับผู้ถูกข่มขืน และมีการวางแผนในการจะข่มขืนกระทำชำเราไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว สำหรับข้ออ้างในการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราในกรณีของนายอดมนั้น เนื่องจากเป็นเพราะต้องการ แก่แก่นางสาวเตือนใจ พวงนาค ที่ทำให้ชายหน้า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ชายใช้วิธีการ ข่มขืนกระทำชำเราเป็นวิธีที่จะเอาชนะหรือควบคุมผู้หญิง ในกรณีของนายสมบัติ พัฒนกุล ก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากการข่มขืนกระทำชำเราเป็นวิธีที่สามารถควบคุมผู้หญิงให้หยุดส่งเสียงร้องได้ ส่วนในกรณีนายละม้าย โพธิ์สุวรรณ อ้างว่าเนื่องมาจากอยู่ในอาการขาดสติ เพราะเมาสุรา อย่างไรก็ตามการกระทำของผู้ข่มขืนนั้นมีลักษณะขัดแย้ง (Conflict) กับอุปนิสัยส่วนตัวอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากผู้ข่มขืนถูกวิจารณ์ว่าเป็นคนดี มีความกตัญญูกตเวที ต่อมารดา หรือมีความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูภรรยา ไม่น่าที่จะมีพฤติกรรมในการไป ข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างให้เกิดความหมายว่า เป็นผู้ชายที่ดี ไม่น่าเป็นผู้ข่มขืนได้ และนั่นก็แสดงว่าผู้ชายไม่ตีเท่านั้นถึงจะเป็นผู้ข่มขืน

สำหรับสถานที่เกิดเหตุ นั้น เราจะเห็นได้ว่าบ้านซึ่งน่าจะเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย แต่เมื่อผู้ข่มขืนบุกรุกเข้ามา ก็ได้ใช้วิธีการข่มขืนกระทำชำเราเป็นเครื่องมือในการกดขี่ผู้หญิงที่อยู่ในบ้าน

2. ผู้ถูกข่มขืน

ผู้ถูกข่มขืนในข่าวแต่ละกรณีมีดังนี้.

1. นางสาวเตือนใจ พวงนาค
2. นางสาววราภรณ์ แก้วฉา
3. นางสาววัลยา เมฆสุด
4. นางสาวพันธุ์ทิพย์ สลิตวิทยากุล

ส่วนผู้ถูกข่มขืนในกรณีนายสมบัติ พัฒนกุล ซึ่งมีอยู่หลายคนนั้น ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะผู้ถูกข่มขืนในกรณีที่ย้ายการยื่นฟ้องต่อศาล และปรากฏตัวเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์โดยมีทั้งหมด 6 คน ดังนี้

1. นางสาวจิตรี กองเรืองกิจ
2. นางสาวพิมพ์ใจ เรืองสุวรรณ
3. นางสมคิด แซ่เฮ็ง
4. นางกิมหล่าน แซ่ศรี
5. นางสาวสุพรรณ แซ่หลู
6. นางสาวสุพรรณิ แซ่ไฉ่

ทั้งนี้ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืนในแต่ละรายดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.11 : ตัวละคร - ผู้ถูกข่มขืน

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ผู้ถูกข่มขืน									
	เดือนใจ พวงมาศ (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	จิตรี ทองเรืองกิจ	พิมพ์ใจ เรืองสุวรรณ	ลมคิด แซ่เอ็ง	กิมพลาช เชยศรี	สพวรรณ แซ่หลู	สพวรรณ แซ่ไอ้	วัลยา เมษลศ (2525)	พิมพ์ สดีศวิษยาภ (2530)
			(2521)							
อายุ	18 หรือ 19 ปี	20 ปี	29 ปี	-	-	-	-	-	26 ปี	20 ปี
สถานภาพ	โสด	โสด (มีความสัมพันธ์ ทางเพศกับแฟนแล้ว)	โสด	โสด	สมรส	สมรส	สมรส	โสด	โสด (กำลังจะ แต่งงาน)	โสด
อาชีพ	นักเรียนกวดวิชา เพื่อศึกษาต่อใน แผนกเภสัชกรรม มหาวิทยาลัย แพทย์ศาสตร์	ครู โรงเรียน ช่างศาคร ศึกษา	-	คนรับใช้	-	-	-	-	สัตว์แพทย์ บริษัทเจริญ โภคภัณฑ์	นักศึกษา
การศึกษา	มัธยมปีที่ 8	ป.กศ.ส่ง จากวิทยาลัยครู ลพบุรี	-	-	-	-	-	-	ปริญญาตรี คณะสัตวแพทย์ ม.เกษตรศาสตร์	ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ
ที่อยู่	45/3 ซ. ๒๕๖ 1849/98 ซ. ต.บางจาก อ. เลิศบุษย์ จ.จรัล พระโขนง พระนคร	1849/98 ซ. เลิศบุษย์ จ.จรัล ลพบุรี กทม.	104/10-12 โกดังบ้าน รต.โพธิ์สามต้น ช.รังษี 2 จ.พระรามหก กทม.	450/26 ซ.อัยย์ ถ.จันทร์ แขวงบางโคล่ เขตยานนาวา กรุงเทพฯ			ม. เลิศ ถ. รามคำแหง พืชมรก กทม.		128 ม.เอช ช.คนขวัญ 14 จ.เพชรบุรีใหม่ กทม.	

ตารางที่ 6.11 (ต่อ)

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ผลิตภัณฑ์										
	เครื่องใจ พวงมาศ (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	จักร ทองเรืองกิจ	นิมโฟ เรืองสุวรรณ	สมคิด น้ำเอ็ง	กิมหลาน เชยศรี	สพรวณ แชพล	สพรวณ แชไอ	วิลดา เมตต์ (2525)	พชพช สตีทวิทยา (2530)	
			(2521)								
ความ เห็น ของ ผู้ ติดต่อ ผลิตภัณฑ์ ชุมชน เสียชีวิต	เป็นคนดี มักจะ เดินก้มหน้าแต่ง กายเรียบร้อย ไม่ฉลาด ชาว บ้านต่างรู้ว่า ไม่เคยมี่เรื่อง เสียชีวิตส่วนตัว	-เป็นคนดี เรียบ- ร้อย ใจเย็น ไม่พัว ไม่มัศร กยใครในร.ร. -ใจดี เรียบหนังสือ เก่ง ครูท.ร. ชมเชยเสมอ	-	-	-	-	-	-	-	นิสัยสภาพ เรียบร้อย ไม่ เคยชงเกี่ยวกับ ผู้ชาย และ เรียนหนังสือ เก่ง	

- หมายเหตุ :
- * - เป็นลูกสาวของเจ้าของบ้าน
 - ** - ข้อมูลที่ปรากฏในข่าวไม่แน่นอน
 - *** - จากคำยืนยันของอัยการต่อศาล

จากตารางข้างต้นนี้ อายุของผู้ถูกข่มขืนอยู่ระหว่างประมาณ 18 - 29 ปี และส่วนใหญ่ยังเป็นโสด โดยอยู่ในระหว่างเตรียมศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 1 คน และศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา 1 คน ส่วนผู้ถูกข่มขืนซึ่งประกอบวิชาชีพครู จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และผู้ที่เป็นสัตวแพทย์ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สำหรับผู้ที่ถูกนายสมบัติ วัฒนกุล ข่มขืนกระทำชำเรา นั้น เป็นคนรับใช้ และเป็นลูกสาวของเจ้าของบ้านที่นายสมบัติ เข้าไปลักทรัพย์

การที่สื่อมวลชนไม่ให้ความสนใจ และความสำคัญในการนำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืนในกรณีนายสมบัติ วัฒนกุล อาจเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ผู้ถูกข่มขืนไม่ถูกฆาตกรรมหรือเสียชีวิต หลังจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา เหมือนในกรณีอื่น
2. สื่อมวลชนให้ความสำคัญกับการนำเสนอพฤติกรรมของนายสมบัติและการติดตามจับกุมตัวนายสมบัติซึ่งใช้ระยะเวลาานมากกว่า

สำหรับลักษณะ และอุปนิสัยของผู้ถูกข่มขืน หรือภาพลักษณ์ของผู้ถูกข่มขืนที่ปรากฏในข่าวนั้น ต่างเป็นคดี สุภาพ และเรียบร้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงดีไม่น่าถูกข่มขืนกระทำชำเรา

จากข้อมูลเกี่ยวกับผู้ข่มขืน และผู้ถูกข่มขืน ถ้าหากเราใช้ระดับการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบแล้ว เราจะเห็นได้ว่า ผู้ถูกข่มขืนมีการศึกษาสูงกว่าผู้ข่มขืน โดยมีผู้ถูกข่มขืนถึง 3 คน ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา การที่สื่อมวลชนนำเสนอข้อมูลให้เห็นในลักษณะเช่นนี้ อาจต้องการสร้างภาพให้เห็นว่า ผู้ชายที่เป็นผู้ข่มขืนจะต้องเป็นคนที่มีการศึกษาน้อย เป็นพวกกรรมการ หรือคนงานก่อสร้าง เป็นต้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้ชายที่มีการศึกษา และประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมก็สามารถเป็นผู้ข่มขืนได้

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police)

ในการแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้วิจัยใช้สายการบังคับบัญชาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ คือตั้งแต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และรายงานขึ้นไปตามสายการบังคับบัญชา

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนายสมบัติ พัฒนกุล ซึ่งกระทำความผิดในหลายท้องถิ่น ผู้วิจัยเลือกเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจในคดีที่นายสมบัติ ให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริงหรือถูกลงโทษตามกฎหมายเท่านั้น อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจในทุกคดีที่เกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยเลือกเฉพาะผู้ที่มีชื่อและตำแหน่งที่ปรากฏในการรายงานข่าว และเป็นผู้มีบทบาทในการร่วมปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นผู้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.12 : ตัวละคร - เจ้าหน้าที่ตำรวจ

กรณีข่าว	ลายการบังคับบัญชา							รวมจำนวนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวงมหาดไทย	สำนักนายกรัฐมนตรี	
<p>สน.พระโขนง</p> <p>เตือนใจ ร.ต.ต.สนทร พงษ์เรือง (2504) (ร้อยเวร:เจ้าของคดี)</p> <p>ม.ต.ต.ทศพล ภวกตาหน้ (สวส.)</p> <p>ม.ต.ส.ธานี ชมะโชติ (สวส.)</p>	<p>พ.ต.ต.กิติ เสรีบริศ (ตทก.กก.สส.) (สามชอก)</p> <p>พ.ต.ต.แสวง พงษ์นคร (ตทก.?)</p> <p>พ.ต.ต.สุวรรณ รัตนัน (ตทก.กก.สส.ใต้)</p>	<p>ร.ต.ท.อรุณ มนตรี-วัฒน์ (ลายตรวจประจำหน่วย กก.สส.ใต้)</p> <p>พ.ต.อ.พิเศษ ส่วรายุ กลัดศิริ (ตทก.สส.) (สามชอก)</p> <p>พ.ต.อ.ธีระขลุ่ย จิตตารส (ตทก.ใต้)</p>	<p>พล.ต.ต.เชื้อน ประภาวัต (รองผบ.ตำรวจ)</p> <p>พล.ต.ต.จิตร์ พนนภักดี (รองผบ.ช.น.)</p> <p>พล.ต.ท.ประจวบ กิตติบุตร (ตทก.ช.น.)</p>	<p>พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (ผู้ว่าการแทน อ.ตร.)</p> <p>จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (อ.ตร.)</p>	-	<p>จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายก รัฐมนตรี)</p>	14	
<p>จำนวนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละลายการบังคับบัญชา</p> <p>3</p>	3	3	3	2	-	1		
<p>สน.บางพลัด</p> <p>วรารภส ส.ต.อ.ประทีป แก้วจา (2520)</p> <p>ร.ต.ต.นราสข พาสันพะ (หัวหน้าสายสืบ)</p> <p>ร.ต.ท.ทวี จันทรวงศ์เสริม (ร้อยเวร:เจ้าของคดี)</p>	<p>ร.ต.อ.วิชัย พิบูลย์สมบัติ และ พ.ต.ต.สิริชัย บงกชเกียรติ (สังกัด กก.สส.น.ช.บรี)</p> <p>พ.ต.อ.พินิจ สันละธรรม (ตทก.น.11)</p>	<p>พ.ต.อ.ไพฑรย์ สุวรรณวิเชียร (ไทยวัฒน์)</p> <p>พ.ต.อ.ฉลาด ทองขาว</p> <p>พ.ต.อ.รณชัย สัตยานนท์ และ</p>	<p>พล.ต.ต.สุวรรณ รัตนัน (รองผบ.ช.น. และรักษาการผบ.ช.น.)</p> <p>พล.ต.ท.วิเชียร แสงแก้ว (ตทก.ช.น.)</p>	<p>พล.ต.อ.มนตรีชัย พันธ์คงขัน (อ.ตร.)</p>	-	-	21	

ตารางที่ 6.12 (ต่อ)

กรณีข่าว	สายการบังคับบัญชา							รวมจำนวนผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง ของในคดีที่ เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
	พ.ต.ต.อภัย นิมเสมอ (สวส.) พ.ต.ท.บุญชอบ นุ่ม วิจิตร (สวญ.) ส.น. บางชัย ร.ต.ท.อนกุล ลภไศยะ (หัวหน้าสายสืบ) พ.ต.ต.ทองแดง สุริย (สว.) ส.อ.ภ.เวียง จ.ขอนแก่น พ.ต.ต.ประเสริฐ เพ็ญพานิช(สวญ.)	พ.ต.อ.ลิขิต วัฒนปกรณ์ (พกก.สส.น.ธนบุรี)	พ.ต.อ.วาท สุวรรณชัย (รองพบก.น.ธนบุรี) พล.ต.ต.สถิตย์ วิริยะศิริ (พบก.น.ธนบุรี)					
จำนวนผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบังคับบัญชา	8	4	6	2	1	-	-	
สมบัติ พัฒนา (2520)	ส.น. วัดพระยาไกร ร.ต.ท.สถิตย์ เรืองงาม(ร้อยเวร) พ.ต.ต.คหภูมิ ธีระพันธ์ (สวส.)	พ.ต.ต.อดิศักดิ์ มั่นศรี และ พ.ต.ต.อังกูร อาทรไพ (สว.กก.ลส.น.ใต้)	พ.ต.อ.อมร ชกตะนันท์ (รองพบก.น.ใต้ : เจ้าของคดี)	พล.ต.ต.ประภอ ธีระพันธ์ (รองพบก.น. ฝ่ายปราบปราม อาชญากรรม)	-	-	-	26

ตารางที่ 6.12 (ต่อ)

กรมข่าว	สาขการบังคับบัญชา							รวมจำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยว ข้องในคดีที่ เกิดขึ้น
	สถานที่ตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
	พ.ต.ท.อิทธิพล สุนทรเกศ (สวญ.) สน.พญาไท ร.ต.ค.สมบูรณ์ อำนวยการ(ร้อยเวร) ร.ต.อ.วิสิทธิ์ เอี่ยมเจริญ(สวป.) พ.ต.ต.ปราบรัตน์ สันติปราบรัตน์ พ.ต.ต.อนันต์ เพมทานนท์ และ พ.ต.ต.วิรัช วันพุกกะ (สวส.) พ.ต.ท.โรจนา นาเจริญ (สวญ.) สน.บางรัก ส.ต.อ.อร่าม ไพฑูรกิจวงศ์ และ ร.ต.ท.ชาญ วิเศษธรรม(สายตรวจ) พ.ต.ท.วิสิทธิ์ ศรัทธาวิ (สวส.)	พ.ต.ท.อำพล สุรเทศ (ผกก.สส.น.ธนบุรี) พ.ต.อ.สุริยะ โมรานนท์ (ผกก.สส.น.เหนือ) พ.ต.อ.ธน หอมพล (ผกก.สส.น.ใต้) พ.ต.อ.ประพันธ์ มลิگانนท์ (ผกก.สวส.คิการ)	พล.ต.ต.วิระศักดิ์ วงศ์สุวรรณ (ผบก.น.ใต้)	พล.ต.ท.สุวรรณ รัตนชัย (ผบช.น.)				

ตารางที่ 6.12 (ต่อ)

กรณีชาว	สายการบินขีปนาวุธ							รวมจำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ของในคดีที่ เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	ด้านนิเทศ รัฐมนตรี	
	พ.ต.ท.เชิดชาย วัฒนสิน (สวญ.) <u>สน.ทองหล่อ</u> ร.ต.ต.นรงค์ ไศยะสดี (ร้อยเวร) ร.ต.อ.ศิริพงษ์ ลรรพทานนท์ (สวส.) <u>สภ.อ.เมืองราชยอง</u> <u>จ.ราชยอง</u> ร.ต.ต.มานะ สัตถ์อินทร์ (ร้อยเวร)							
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบินขีปนาวุธ	16	6	2	2	-	-	-	
วิชา เมตต์ (2525)	<u>สภ.อ.เมือง</u> <u>จ.สมุทรปราการ</u> จ.ส.ต.หญิงเลิศ โห (ผู้เข้าจับกุมนาย ลมชัย) ร.ต.อ.สัทพงษ์ งามวิวงศ์ (ร้อยเวร)	พ.ต.ท.ธวัชชัย ภักดี และ พ.ต.ท.ธงชัย เทพจำนง (รองผกก.ภ. สมุทรปราการ)	พ.ต.อ.เทพ อธิษฐาน (รองผกก.ภ.2)	พล.ต.ท.ชนมเจริญ สมบัติศิริ (ผช.ภ.1)	พล.ต.ต.สัท สัทวาท และ พล.ต.ท.เสนา สัทอินทร์ (รองอ.ตร.ฝ่าย ข้าราชการ)	พล.อ.สัท จิตรโรจน์ (รมว.)	พล.ท.จันทรวร สัท (เลขาธิการ นายค รัฐมนตรี)	14

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

กรณีชาว	สายการบังคับบัญชา							รวมจำนวนผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง ของในคดีที่ เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายกรัฐมนตรี	
	ร.ต.อ. ประเสริฐ สัทธินันท์ (สวส.) น.ต.ท. มน มาฆะการ (ลวญ.)	น.ต.อ. เนหศิริ พูนสวัสดิ์ (ผกก.ภ.สมุทรปราการ)			พล.ต.อ.ธรรมศักดิ์ มพานนท์ (อ.ตร.)			
จำนวนผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง ในคดีสาย การบังคับบัญชา	4	3	1	1	3	1	1	
สน.มัทกะสัน พันตพย สถิต- วิทยาภ (2530) ม.ต.ท. พินิจ มณีรัตน์ และ น.ต.ท. ปราโมช ปัทมวงศ์ (สวส.) น.ต.ท. พนา เจือเพชร (ลว.ลล. : หัวหน้าทีมสืบสวน)	น.ต.ท. จักรพันธ์ กฤษ ๗ อชชยา (รองผกก.บ.3) น.ต.อ. คงเดช ชูศรี (ผกก.บ.3) น.ต.อ. ประมวล นิละคนต์ (ผกก.ภ.สส.บ.เหนือ)	น.ต.อ. พงษ์ศักดิ์ กัญจนกุล และ น.ต.อ. สมเกียรติ พ่วงทรัพย์ (รองผกก.บ.เหนือ) พล.ต.ท. ประสงค์ วาสิกาชนนท์ (ผบก.บ.เหนือ)	พล.ต.ท. วิโรจน์ เป่าอินทร์ และ พล.ต.ท. ไพฑูรย์ สุวรรณวิเชียร (ผู้ช่วยผบช.บ.) พล.ต.ท. มนัส ครุฑไชยันต์ (ผบช.บ.)	พล.ต.ท. แสง ธีระสวัสดิ์ (รองอ.ตร.) ฝ่ายปราบปราม) พล.ต.อ. เภา สารสิน (อ.ตร.)	พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรานกร (รวม.)	-	17	

ตารางที่ 6.12 (ต่อ)

กรณีชาว	ลายการบังคับบัญชา							รวมจำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยว- ข้องในคดีที่ เกิดขึ้น (คน)
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายกรัฐมนตรี	
	พ.ต.ท.หญิงเรือง ผลพานิช (ลวญ.)							
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยว ข้องใน แต่ละลาย การบังคับ บัญชา	5	3	3	3	2	1	-	

หมายเหตุ : เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วย

- * - พ.ต.อ.จรัส น้อยเลิศ : ผู้เชี่ยวชาญชำนาญพิเศษ กองพิสูจน์หลักฐาน
- พ.ต.ต.ไพฑูริย์ พลมิตร : นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ฝากนางลาวเดือนใจ นางนาค
- ** - ร.ต.อ.อำนาจ ชาติคุณ : หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

จากตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมาก ระดมกำลังกันเข้ามาสืบสวนสอบสวน เพราะเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้น เป็นคดีใหญ่ที่ผู้ถูกข่มขืนถูกฆ่าตาย และเป็นเรื่องของการฆาตกรรม ซึ่งผู้ข่มขืนต้องถูกนำตัวมาลงโทษ โดยทุกคดีที่ผู้ข่มขืนเสียชีวิต เหตุการณ์จะได้รับการรายงานขึ้นไปถึงกรมตำรวจ ส่วนในกรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี ในสมัยนั้นยังเข้ามาร่วมสอบสวนผู้ข่มขืนด้วย

สำหรับในกรณีนายสมบัติ พัทธกุล นั้น ถึงแม้ว่าผู้ถูกข่มขืนไม่ถูกฆ่าตาย แต่นายสมบัติกระทำความผิดในหลายท้องที่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาในการติดตามจับกุมตัวเป็นเวลานานจึงทำให้เป็นคดีใหญ่ ซึ่งมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุดถึง 26 คน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ถูกข่มขืนไม่ถูกฆ่าตาย เรื่องราวที่เกิดขึ้นจึงถูกรายงานไปถึงเพียงกองบัญชาการตำรวจเท่านั้น ต่างจากคดีที่ผู้ถูกข่มขืนถูกฆ่าตาย ซึ่งจะรายงานไปถึงอธิบดีกรมตำรวจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือนายกรัฐมนตรี และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่เข้ามาร่วมดำเนินคดีมากกว่า จึงเป็นข้อนำสั่งเกิดประการหนึ่งว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่จะเข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินคดีมากก็ต่อเมื่อมีการฆาตกรรมเกิดขึ้นด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คดีข่มขืนกระทำชำเราจะได้รับความสำคัญก็ต่อเมื่อผู้ถูกข่มขืนถูกฆาตกรรมด้วย

ถ้าจะพิจารณาถึงภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปรากฏอยู่ในข่าวแล้ว เราจะเห็นว่า ในข่าวกรณีนางสาวเตือนใจ ในช่วงแรก ๆ นั้น เป็นภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความขัดแย้งกัน โดยเจ้าหน้าที่หน่วยสืบสวนสอบสวนกองบังคับการได้มีความเห็นว่านางสาวเตือนใจไม่ได้ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ส่วนน้ำอสุจิที่ตรวจพบในช่องคลอดนั้น อาจเนื่องจากนางสาวเตือนใจมีเพศสัมพันธ์มาก่อน แล้วบังเอิญมาถูกฆ่าตาย และถ้าหากถูกข่มขืนกระทำชำเราจริง เหตุการณ์ก็ไม่ได้เกิดขึ้นในบริเวณทุ่งหญ้ากลางท้องนา เนื่องจากบริเวณดังกล่าวอยู่ติดกับถนนในซอย และในขณะที่เกิดเหตุยังมีคนใช้เส้นทางบริเวณนั้นอยู่ เพราะเป็นเวลาหัวค่ำ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เชี่ยวชาญของกองพิสูจน์หลักฐานเชื่อว่านางสาวเตือนใจถูกข่มขืนกระทำชำเราในบริเวณที่พบศพแน่นอน เนื่องจากสภาพศพ และร่องรอยการต่อสู้ของนางสาวเตือนใจ ซึ่งถูกทำร้ายจนสลบแล้วจึงถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าเพื่อปิดปาก และสำหรับสาเหตุที่ทำให้เกิดความซับซ้อนและความล่าช้าในการดำเนินคดีเพื่อจับกุมผู้ข่มขืนนั้น เนื่องจากการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ และการค้นหาร่องรอยผู้ข่มขืน ของเจ้าหน้าที่ชุดแรก ขาดความรัดกุมและความรอบคอบ

สำหรับภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในคดีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา และนาย สมบัติ พัฒนกุล นั้น เป็นภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความกระตือรือร้น และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ในการติดตามหาตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยในกรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้มอบเงินรางวัลที่ตั้งไว้เป็นจำนวน 100,000 บาท ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

ส่วนภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในคดีนางสาววัลยา เมฆสุด เป็นภาพที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่รับดำเนินการสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ข่มขืนทันที หลังจากที่รู้ว่ามีนางสาววัลยา ถูกข่มขืนกระทำชำเราและเสียชีวิต และกรณีสุดท้ายในคดีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทย์กุล ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ใช้ระยะเวลาอันสั้นในการสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ทำให้ได้รับการชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและบิดา มารดา รวมทั้งญาติพี่น้องของนางสาวพันธุ์ทิพย์ ตลอดจนตัวแทนชาวบ้าน และนักศึกษาก็ร่วมกันนำกระเช้าดอกไม้ไปแสดงความขอบคุณด้วย นอกจากนี้ชาวบ้านยังจัดงานพบปะสังสรรค์ระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อแสดงความขอบคุณ และยังมอบสร้อยคอทองคำหนัก 15 บาทที่ชาวบ้านรวบรวมเงินกันซื้อให้เป็นรางวัลอีกด้วย

ตัวละครในเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราซึ่งปรากฏเป็นข่าวนั้น นอกจากตัวละครหลัก คือ ผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้ว ยังมีตัวละครรอง (Subordinate Character) ซึ่งหมายถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น บิดา มารดา หรือคนรักของผู้ถูกข่มขืน ที่เข้ามาปรากฏว่าอยู่ในฉากต่าง ๆ เช่น ฉากงานศพ ฉากการทำแผนประกอบคำรับสารภาพ หรือฉากการตัดสินลงโทษผู้ข่มขืนจากคำพิพากษาของศาล

6.3.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบวิธีการเขียนนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การใช้คำ ซึ่งเป็นคำกล่าวอ้างถึงหรือเป็นคำที่ใช้แทนโดยสามารถแบ่งประเภทการใช้คำได้ดังนี้

1.1 ผู้ชมขึ้น

1.2 ผู้ถูกชมขึ้น

1.3 การชมขึ้นกระทำซ้ำเรา

2. การเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะในส่วนของการพูดหัวข้อเท่านั้น

สำหรับการวิเคราะห์แบบวิธีการเขียน ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.13 : แบบวิธีการเขียน

แบบวิธีการเขียน	กรณีข่าวเข้มข้นกระทำซ้ำเรา				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วราภรณ์ แก้วฉา (2520)	สมบัติ พันนกุล (2520)	วิไลยา เนตลุด (2525)	พนธ์พย ฉัตรวิฑูรย์กุล (2530)
การ ใช้ คำ	<p>กลุ่มสมากรใจดีตัว,สมากรเขียน, สมากรวิถาวร, สมากรเปลือย,มือสังหาร, สมากรโพค้ำกาม, กลุ่มสมากรใจดี, เหล่ามมชช- อาณาการ, อบาทหัวใจโพค้ำขยาช้ำทการม, สมากรกามวิบริด, กลุ่มสมากรชิว,สมากรโพค, มนชชช้ำกาม, สัตว์ร้าย,สมากรใจเพชร, สมากรเขียน สมากรวิถาวร,มารสังคม</p>	<p>สมากรโพค้ำกาม, อาณาการ, สมากรกามวิบริด, มนชชช้ำกาม, สมากรเขียน</p>	<p>ไอไม่ง, ไอไม่งช้ำกาม, วายร้ายช้ำกาม, ไอไม่งดาเดียวช้ำกาม, ไอไม่งวิถาวร, อาณาการท้วงกัจ</p>	<p>กลุ่มลัดชิว,สมากร- กระพายกาม,ไอไม่- ชำคิฉม,สมากรร่างอักษ, สมากรโพค,สมากร- ช้ำกาม, สมากร- วิถาวร,ทรชนคนใจดี, สมากรใจดี</p>	<p>กลุ่มสมากรเขียน, สมากรโพค, สมากรกามวิบริด, สมากรชำคิฉม, ไอ้กามโพค, "ไอโพค"พื้นกาม, ไอ้ช้ำกาม</p>
	<p>นร.สาวผู้เคราะห์ร้าย, นร.สาวสวย,สาวผู้เคราะห์ร้าย,ผู้เล่าท่ง,นักเขียน</p>	<p>ครูสาวร.ร.ช่วงดาครสุ- คึกษา, เข็ชช้ำกาม,</p>	<p>สาวใช้,เพ็ชช,หญิง- เจ้าทษ,ลาวเจ้าทรษพช, ลาวในบ้านเจ้าทรษพช,หญิงลาวในปกครองของ- เจ้าทษ,คนใช้ลาว- ลิขพค,ขริวารของ- เจ้าทษ</p>	<p>เพ็ชชทรรชน, ลิตวนแพทชลาว, เข็ชชกามวิบริด, ลิตวนแพทชเพ็ชชลาว, ลิตวนแพทชหญิง- ผู้เคราะห์ร้าย</p>	<p>พลาณคนฉนิทรมช- มพาคไทย,นักคึกษาลาว, เข็ชชสมากรโพค, นักคึกษาลาว- ผู้เคราะห์ร้าย นักคึกษาลาวแอนแบค</p>
	<p>ขิ้นใจ-สาวเปลือย,ขิ้นขิ้น- แล้วแทงจนทรน,ฉคไปพว- ล้วากแล้วฆ่าท่ง,สังหาร- เปลือย..แล้วขิ้นขิ้นกระทำซ้ำเรา</p> <p>ซ้ำเราคือขักรกระทำ- แทง,พวความบริศทช, สมากรกรมเปลือยสังหาร- โพค,จับขิงพคเรียงคิวอย่างโพคเขียนทการม</p>	<p>ขิ้นใจแล้วฆ่าท่งทการม, ขิ้นขิ้นฆ่าโพค, ฉคลงไปขิ้นใจแล้วสังหาร, ขิ้นใจอย่างทการมที่ฉค, ขิ้นไปฆ่าขิ้นใจ</p>	<p>จับ..มัดขิ้นขิ้น, จับขิ้นขิ้น, ขิ้นขิ้นอย่างวิถาวร</p>	<p>ขิ้นขิ้นฆ่าเปลือย, รมขิ้นขิ้นฆ่าโพค, รมกษกระทำฉนิฉวีร้าย, ขิ้นขิ้นวิถาวร, กระทำการขิ้นขิ้นแล้ว- สาวอย่างทการม</p>	<p>ทการมกาม, ฉคไปฆ่าขิ้นขิ้นลคโพค, รมขิ้นใจเขียนลิตตัวป่า, ขิ้นขิ้นฆ่าโพค, จับขิงพคเล่นกามวิบริด- จนยับเยิน, ขิ้นลวาท..แล้วฆ่าท่ง, ฆ่าขิ้นขิ้นอย่างทการม</p>

ตารางที่ 6.13 (ต่อ)

แบบวิธีการ เขียน	กรณีข่าวชัมชนกระทำซ้ำเรา				
	เดือนใจ พวงนาค (2504)	วารกรรม แก้วงา (2520)	สมบัติ พัฒนกุล (2520)	วิลฮา เมสลด (2525)	พันเอกพย ลัดติวิทชากุล (2530)
การ เรียงร้อย ถ้อยคำ วลี หรือ ประโยค ของกรร พาดหัวข่าว	"ชื่นใจ-ฆ่าเปลือย นักเรีชนลาวคลายปม ตามตะครุขโคกกลอง" (23 ม.ค.2504) "ฆ่าทร.ลาวอลเวง ปล่อย 12 คน !" (25 ม.ค.2504) "พบนาฬิกาข้อมือ "เดือนใจ-ทร.ประลักษ์ค่วน" (31 ม.ค.2504)	"มีผู้เขายแถมมากมาย สมทบเงินรางวัลจับ" (15 พ.ค.2520)	" "ไอไม่งับากาม" หัวโต คดี 24 คัดคก รวม 386 ปี" (28 ธ.ค.2522)	"จับแล้วฆาตกร "ไอมาชาติลุ่ม" ฆ่าชื่นใจสัตว์แพทยสาว มีเมียถึง 8 คน!" (15 ต.ค.2525) "ฟ้องโทษยิงเป้า ชื่นใจสัตว์แพทย" (29 ต.ค.2525) "ไอมาชาติลุ่มตาชอก ศาลอุทธรณ์ประหาร" (12 เม.ย.2526)	"ยังไม่จับชัมชนฆ่า" (15 ต.ค.2530) "ฟ้องศาลชื่นใจฆ่าคน. "ฟ้องโทษหนัก"ชาติ" (22 ต.ค.2530)

จากตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่าคำที่ใช้แทนผู้ข่มขืน และผู้ถูกข่มขืนล้วนเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก โดยคำที่ใช้เรียกแทนผู้ข่มขืน เช่น ฆาตกรเหี้ยม ฆาตกรโหด ฆาตกรวิตถาร หรือฆาตกรกามวิปริต นั้น เป็นลักษณะของภาษาที่สื่อมวลชนใช้มาตลอด และไม่เปลี่ยนแปลงตลอดในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 - 2530 ซึ่งเป็นภาษาที่แสดงให้เห็นว่าการข่มขืนกระทำชำเราและการข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า เป็นสิ่งที่โหดเหี้ยม ซึ่งผู้ข่มขืนจะต้องถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีให้สมกับสิ่งที่ได้กระทำไว้ การใช้ภาษาเช่นนี้เป็นลักษณะที่ตรงกับแก่น (Theme) ของเรื่องราวในการรายงานข่าวที่ต้องติดตาม และนำเสนอข่าวตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้ข่มขืนมาลงโทษได้

นอกจากนี้สื่อมวลชนยังตั้งชื่อใหม่ หรือ "ฉายา" ให้ผู้ข่มขืนด้วย เช่น "ไอ้โม่ง" ซึ่งเป็นชื่อของนายสมบัติ นัตนกุล เนื่องจากนายสมบัติ มีพฤติกรรมในการใช้ผ้าโพกศีรษะและปกคลุมหน้า และใช้คำว่า "ไอ้โม่งตาเดียวบ้ากาม" เพราะตาข้างซ้ายของนายสมบัติ เสียด เนื่องจากประสบอุบัติเหตุรถชน จึงทำให้ตาหริ้เหมือนตาอ่อน หรือคำ "ไอ้มาซาติลด์" ซึ่งใช้แทนนายละมัย โพธิ์สุวรรณ เนื่องจากนายละมัย มีรูปร่างสูงใหญ่ บึกบึน แข็งแรง และมีอาการคลั่งทุบตีภรรยา จนต้องเลิกร้างกับนายละมัย และนายละมัย ยังข่มขืนกระทำชำเรา และทำร้ายร่างกายนางสาว วัลลา จนถึงแก่ความตาย

อย่างไรก็ตามในการใช้ภาษานั้น สื่อมวลชนยังใช้คำว่า "ฆาตกร" แทนผู้ข่มขืน ซึ่งเป็นคำกล่าวหา และตัดสิน (Judgement) ว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นผู้กระทำความผิด ทั้ง ๆ ที่ศาลยังไม่ได้มีพยาน

สำหรับคำที่ใช้แทนผู้ถูกข่มขืน เช่น ในกรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล สื่อมวลชนใช้คำว่า "หลานคนสนิทกรมช.มหาดไทย" ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับฐานะของบุคคลที่ตกเป็นข่าวและในการให้ชื่อกับผู้ถูกข่มขืนนั้น สื่อมวลชนใช้คำแทนไปตามสถาบันที่ผู้ถูกข่มขืนสังกัดอยู่ เช่น ครูสาว ร.ร. วิชาครุศึกษา และนักศึกษาสาวเอแบค ส่วนคำว่านักเรียนสาวผู้เคราะห์ร้าย ครูสาวเคราะห์ร้าย สัตว์แพทย์หญิงผู้เคราะห์ร้าย และนักศึกษาสาวผู้เคราะห์ร้าย ซึ่งสื่อมวลชนใช้แตกต่างกันไปตามอาชีพของผู้ถูกข่มขืนนั้น ล้วนแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา คือ ผู้เคราะห์ร้าย และคำว่า "สาว" ยังแสดงให้เห็นถึงความคิดในเรื่อง "ความบริสุทธิ์" หรือ "พรหมจรรย์" ของผู้หญิงอีกด้วย ซึ่งความเชื่อในลักษณะเหล่านี้ถูกถ่ายทอดทางภาษา มาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504

ยิ่งไปกว่านั้นภาษาที่สื่อมวลชนใช้แทนผู้ถูกข่มขืนเช่น นักเรียนสาวเหยื่อสังหารโหด เหยื่อน้ำกาม เหยื่อทรชน และเหยื่อฆาตกรโหด ล้วนแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกข่มขืนกลายเป็นเหยื่อ หรือ อาหาร ซึ่งถูกผู้ชายบริโภค หรือเป็นตัวรับเคราะห์ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งก็ตรงกับที่สื่อมวลชนใช้คำแทนผู้ถูกข่มขืนว่าเป็นผู้เคราะห์ร้าย

สำหรับภาษาที่สื่อมวลชนใช้แทนการข่มขืนกระทำชำเรา ได้แก่ พร่ำความบริสุทธิ์ ขืนใจแล้วฆ่าทิ้งทารุณ จับ...มัดข่มขืน รุมข่มขืนฆ่าโหด และ รุมขืนใจเยี่ยงสัตว์ป่า ต่างแสดงให้เห็นถึงความรุนแรง และทารุณที่ผู้ชายกระทำกับผู้หญิง ซึ่งคำดังกล่าวนี้ ล้วนเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก

อย่างไรก็ตาม คำว่า "พร่ำความบริสุทธิ์" นั้น เป็นภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ และแนวคิดที่ว่าคุณค่าอันล้ำค่าของผู้หญิงอยู่ที่ "เชื่อพรหมจรรย์" เมื่อใดที่เชื่อพรหมจรรย์ของผู้หญิงถูกทำลายไป ก็เท่ากับผู้หญิงหมดความบริสุทธิ์ และหมดคุณค่าแล้ว

ในส่วนของ การเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ของการพาดหัวข่าวตามที่ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างล้วนเป็นการใช้ภาษาที่ผิดหลักไวยากรณ์

ในขณะที่เดียวกัน การใช้คำแทนผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และการข่มขืนกระทำชำเรา รวมทั้งการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค จากกรณีข่าวดังทั้ง 5 กรณี ดังข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงน้ำเสียงของสื่อมวลชนที่มีต่อเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราว่าเป็นการกระทำที่รุนแรง ทารุณ และโหดร้าย ซึ่งผู้ข่มขืนจะต้องถูกนำตัวมาลงโทษให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ยิ่งไปกว่านั้น ภาษาที่ใช้ยังเป็นภาษาสีล้นที่สื่อมวลชนแต่งแต้ม และเรียบเรียงขึ้นมาเพื่อบรรยายเรื่องราวที่เกิดขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีการใช้เครื่องหมายัญประกาศ เพื่อเน้นคำที่ต้องการนำเสนอ เช่น "ไอ้โม่งน้ำกาม" และ "ไอ้มาซาติลัม" หรือการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ เพื่อแสดงถึงความประหลาดใจ เช่น มิเมียถึง 8 คน ! การใช้เครื่องหมายเช่นนี้ ทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกลายเป็นเรื่องที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึกมากยิ่งขึ้น

6.3.5 การเดินเรื่อง

ในการวิเคราะห์การเดินเรื่อง ที่สื่อมวลชนใช้ในการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราตามโครงเรื่องที่ว่าไว้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์เป็นรายกรณีดังนี้

1. กรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค
2. กรณีนางสาววรารักษ์ แก้วจา
3. กรณีนายสมบัติ พัฒนกุล
4. กรณีนางสาววัลยา เมฆสุต
5. กรณีนางสาวพันธ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล

1. กรณีนางสาวเตือนใจ พวงนาค

การรายงานข่าวเปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์ที่สำคัญและน่าตื่นเต้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาวเตือนใจ พวงนาค ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า อยู่ในซอยปทุมวิภา หลังกลับจากไปเรียนกวดวิชาและกำลังเดินเข้าซอยเพื่อกลับบ้าน โดยติดตามด้วยเรื่องราวซึ่งเป็นการตัดฉากย้อนหลัง (Flash Back) กลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ ก่อนที่นางสาวเตือนใจจะถูกข่มขืนกระทำชำเรา ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สืบสวนสอบสวนพยานบุคคลต่าง ๆ ที่พบปะกับนางสาวเตือนใจก่อนที่จะถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า และจากการที่สื่อมวลชนได้สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อสืบหาสาเหตุและผู้ข่มขืนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เรื่องราวดำเนินต่อไปโดยเกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ซึ่งมีความเห็น ความคิด และความเชื่อ ตามทางการสืบสวนสอบสวนที่แตกแยกเป็น 2 ฝ่าย การติดตามสืบสวนสอบสวนเพื่อหาผู้ข่มขืนได้ดำเนินไปตามเวลาต่อเนื่องกันนานนับเดือน เนื่องจากขาดการพิสูจน์หลักฐานในที่เกิดเหตุตั้งแต่แรก จึงทำให้คดีกลับซับซ้อน มีเงื่อนงำ และยากต่อการสืบสวนหาตัวผู้ข่มขืน โดยต้องติดตามจับกุมและสืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัยเป็นจำนวนมาก

เรื่องราวในการติดตามตัวผู้ข่มขืนเข้มขันและตื่นเต้นเร้าใจขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งมาถึงจุดสุดขั้ว เมื่อกลุ่มผู้ข่มขืนถูกจับกุมและให้การในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งจะมีการตัดฉากย้อนหลังกลับไปอีกครั้ง เพื่อเล่าถึงเหตุการณ์ก่อนที่จะมีการพบศพนางสาวเตือนใจ โดยนายอุดม ศุภรเชต ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้วางแผนในเหตุการณ์ทั้งหมด

เรื่องราวในช่วงนี้เป็นการคลี่คลายเงื่อนงำ (Suspense) เกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา และการฆาตกรรมรวมทั้งการค้นหาตัวผู้ข่มขืนที่ดำเนินมาตั้งแต่แรก และต่อมาผู้ร่วมข่มขืนกระทำชำเราที่ให้การรับสารภาพก็จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ นำตัวไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

ในที่สุดเหตุการณ์ก็คลี่คลายและจบลงเมื่อ กลุ่มผู้ข่มขืนถูกย้ายการขึ้นฟ้องดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่กลุ่มผู้ข่มขืนกลับยื่นฟ้องปฏิเสธต่อศาล และบางคนยังมียานบุคคลยืนยันว่าเป็นผู้บริสุทธิ์อีกด้วย โดยสื่อมวลชนได้นำเสนอเหตุการณ์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันมาโดยตลอด

2. กรณีนางสาววราภรณ์ แก้วฉา

เจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาววราภรณ์ แก้วฉา ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าอยู่ที่ใต้สะพานบางจาก ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญหรือเป็นฉากเปิดเรื่องที่น่าตื่นเต้นของการรายงานข่าว หลังจากนั้น จึงติดตามด้วยเรื่องราวโดยเป็นการตัดฉากย้อนหลังกลับไปเล่าถึงวันที่นางสาววราภรณ์ออกจากบ้านไปหาแฟนแล้วหายไป ก่อนที่จะถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบถามคำมรดาของนางสาววราภรณ์และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การติดตามรายงานข่าวการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อค้นหาสาเหตุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งบุคคลซึ่งเป็นผู้ต้องสงสัย ดำเนินไปอย่างตื่นเต้นและเร้าใจเป็นลำดับไปอย่างต่อเนื่อง โดยสื่อมวลชนได้สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่ซึ่งอาจนำไปสู่การรู้ตัวผู้ข่มขืนด้วย จนกระทั่งมาถึงจุดสุดยอดของเรื่องเมื่อนายอัศวิน พุนเต่า ผู้ข่มขืนถูกจับกุม ซึ่งเป็นการคลี่คลายเงื่อนงำของเรื่องราวที่เกิดขึ้น และมีการตัดฉากย้อนหลังกลับไปอีกครั้ง เพื่อเล่าถึงเหตุการณ์การติดตามเพื่อเข้าจับกุมตัวนายอัศวิน ผู้ข่มขืนที่แท้จริงได้ที่ จ.ขอนแก่น รวมทั้งการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราของนายอัศวิน และต่อมา นายอัศวินจึงถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวไปทำแผนประกอบคำสารภาพ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคลี่คลายลง เมื่อนายอัศวินถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย แล้วเรื่องราวต่าง ๆ จบลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากนายอัศวินให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืน และถูกประหารชีวิต แต่สื่อมวลชนยังได้เสนอข่าวยืดยาวต่อเนื่องโดยละเอียดเกี่ยวกับวันที่นายอัศวินถูกประหารชีวิต และวันที่มารดานำศพไปทำพิธีทางศาสนา

3. กรณีนายสมบัติ พัฒนกุล

เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น เมื่อสื่อมวลชนลงข่าวการแจ้งความของเจ้าทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกร เกี่ยวกับกรณีคนร้ายที่ใช้ผ้าโพกศีรษะและใบหน้า เข้ามาปล้นทรัพย์ในบ้านยามวิกาล ซึ่งเป็นคนร้ายที่มีพฤติกรรมเหมือนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเคยได้รับแจ้งความมาแล้ว และกำลังติดตามจับกุมตัวอยู่ โดยในรายที่คนในบ้านเจ้าทุกข์ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ก็จะมีการตัดฉากย้อนหลังกลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหลังจากที่คนร้ายกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความไว้ด้วย

ข่าวความคับหน้าเกี่ยวกับการกระทำของคนร้ายรายนี้ ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความจากเจ้าทุกข์ รวมทั้งการติดตามการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อหาตัวผู้ข่มขืน ดำเนินไปตามลำดับเวลาอย่างต่อเนื่อง เป็นเวลายื้อเยื้อ และยาวนานเกือบ 1 ปี จนกระทั่งมาถึงจุดสุดท้ายของเรื่อง โดยเป็นตอนที่สร้างความตื่นเต้น และเป็นกรณีคลี่คลายเรื่องน่าที่ที่เกิดขึ้นมานาน เมื่อนายสมบัติ พัฒนกุล ผู้ข่มขืน ซึ่งโยกย้ายการกระทำความผิดไปในหลายท้องที่ และกลับไปอยู่บ้านที่ จ.ระยอง เป็นครั้งคราว ถูกจับกุมตัวได้

หลังจากนั้น เหตุการณ์คลี่คลายและจบลง เมื่อนายสมบัติถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่เรื่องราวการนำเสนอข่าวการถูกศาลตัดสินพิพากษา ดำเนินไปอีกเป็นเวลานานนับปี เนื่องจากนายสมบัติต้องถูกดำเนินคดีทั้งหมดถึง 25 คดี

4. กรณีนางสาววัลยา เมฆสุด

การรายงานข่าวเปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์สำคัญและตื่นเต้นเร้าใจ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาววัลยา เมฆสุด ถูกข่มขืนกระทำชำเรา และมาเสียชีวิตที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ เรื่องราวต่อมาเป็นการตัดฉากย้อนหลังกลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ที่ชาวบ้านในหมู่บ้านทิววัลได้ให้ความช่วยเหลือนางสาววัลยาส่งโรงพยาบาล หลังจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา และมาขอความช่วยเหลือ ตามทางการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การติดตามรายงานข่าวการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อหาตัวผู้ข่มขืนดำเนินต่อมาถึงจุดสุดท้าย ซึ่งเป็นการคลี่คลายเรื่องน่าของเรื่องอย่างรวดเร็ว เมื่อนายละมัย โพธิ์สุวรรณ ถูกจับกุมตัวได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ของหมู่บ้านได้

ชี้แจงข้อสงสัยในตัวนายละมัย ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อนายละมัยถูกจับกุมแล้วจะเป็น การรายงานโดยตัดฉากย้อนหลังกลับไปอีกครั้ง เพื่อเล่าถึงเหตุการณ์ในวันที่นายละมัยได้ ช่มخينกระทำชำเรากับนางสาววิลยา และต่อมานายละมัยก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวไป ทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

เรื่องราวได้คลี่คลายและจบลงเมื่อนายละมัยถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่ง ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ได้ตัดสินให้ประหารชีวิตนายละมัย โดยสื่อมวลชน ได้นำเสนอข่าวอย่างละเอียดต่อเนื่องมาโดยตลอด

5. กรณีนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล

เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพบศพนางสาวพันธุ์ทิพย์ สถิตวิทยากุล ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าอยู่ข้างทางในซอยศูนย์วิจัยและห่างจากบ้านพัก 500 เมตร ซึ่งเป็นเหตุการณ์เปิดเรื่องที่นำต้นตอของการนำเสนอข่าว โดยมีการตัดฉากย้อนหลัง กลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อญาติพี่น้องของนางสาวพันธุ์ทิพย์ได้มาแจ้งความกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ว่า นางสาวพันธุ์ทิพย์ไม่ได้กลับบ้านหลังจากออกไปเรียนหนังสือ และ ติดตามด้วยเรื่องราวความคืบหน้าในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เหตุการณ์มาถึงจุดสุดยอด ซึ่งเป็นการคลี่คลายเงื่อนงำของเรื่องอย่างรวดเร็ว เมื่อนายชาลี กาชัน ถูกจับกุมตัวได้เนื่องจากมีพยานแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายชาลี เป็นผู้ต้องสงสัย และยังมีพยานบุคคลยืนยันการกระทำความผิดของนายชาลีด้วย

เรื่องราวคลี่คลายและจบลง เมื่อนายชาลีถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่นายชาลี ไม่รับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืน โดยศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ตัดสินให้ประหารชีวิตนายชาลี

จากการดำเนินเรื่องในการรายงานข่าวทั้ง 5 กรณี ดังข้างต้นนี้ เราจะเห็น ได้ว่าเป็นการเดินทางโดยเรียงลำดับเวลาตามโครงเรื่องที่วางไว้ ตั้งแต่เมื่อมีการข่มขืน กระทำชำเราเกิดขึ้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่นำต้นตอสำหรับการเปิดเรื่อง และมีการ รายงานโดยตัดฉากย้อนหลังกลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหรือหลังเกิดเหตุการณ์ ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของพยาน เจ้าทุกข์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และติดตามด้วย เรื่องราวการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการค้นหาตัวผู้ข่มขืน (ยกเว้นกรณี นางสาวราภรณ์ แก้วฉา) จนกระทั่งสามารถจับกุมตัวได้ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเรื่อง และ มีการตัดฉากกลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ย้อนหลังอีกครั้ง เกี่ยวกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา

จากปากคำของผู้ข่มขืน หลังจากถูกจับกุมตัวมาได้ (ยกเว้นกรณีนายสมบัติ นพนกุล และกรณี นางสาวพนัษฐิพย์ สติติวิทยากุล) โดยเหตุการณ์ได้คลี่คลายและจบลงเมื่อผู้ข่มขืนถูก ดำเนินคดีตามกฎหมาย สำหรับระยะเวลาการเดินทางในเรื่องในแต่ละส่วนของข่าวแต่ละกรณี นั้นจะแตกต่างกันไปตามข้อเท็จจริงของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในกรณีนางสาววรารัตน์ แก้วณา ซึ่งรายงานข่าวการติดตาม จับกุมตัวนายอัศวิน พูนเต่า ย้อนหลังนั้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจปิดข่าวการติดตาม จับกุมผู้ข่มขืน เพราะกลัวว่าถ้าเรื่องราวการติดตามสืบสวนสอบสวนกลายเป็นข่าวใน สื่อมวลชนแล้ว อาจทำให้ผู้ข่มขืนไหวตัว และหลบหนีไปอีก ผู้สื่อข่าวจึงต้องแอบสะกดรอย ติดตามเจ้าหน้าที่ตำรวจไปทำข่าวที่ จ.ขอนแก่น (ชม, 2520 : 5) และเมื่อเจ้าหน้าที่ ตำรวจติดตามผู้ข่มขืนจนกระทั่งสามารถจับกุมตัวได้ จึงกลับมานำเสนอข่าวย้อนหลังถึงการ ติดตามเข้าจับกุมนายอัศวิน พูนเต่า

ส่วนกรณีนายสมบัติ นพนกุล ซึ่งไม่มีการรายงานเหตุการณ์ย้อนหลัง เกี่ยวกับการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของนายสมบัตินั้น อาจเนื่องมาจากนายสมบัติ เข้าไปในบ้านของเจ้าทุกข์เพื่อต้องการลักทรัพย์เป็นหลัก ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เข้าไปข่มขืน กระทำชำเรา แล้วฆ่าผู้หญิงที่อยู่ในบ้านแต่อย่างใด จึงทำให้พฤติกรรมในการกระทำ การข่มขืนกระทำชำเรา ขาดความสำคัญที่จะนำขึ้นมาเล่าในการรายงานข่าว

นอกจากนี้ในกรณีนางสาวพนัษฐิพย์ สติติวิทยากุล จะไม่มีการรายงานเหตุการณ์ ข่มขืนกระทำชำเราจากปากคำของผู้ข่มขืนย้อนหลัง เนื่องจากนายชาติ กาชัน ไม่รับสารภาพ ว่าเป็นผู้ข่มขืน